

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
VIEŠOJO VALDYMO IR SOCIALINĖS APLINKOS DEPARTAMENTO
VIEŠOJO VALDYMO IR ATVIROS VYRIAUSYBĖS SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ORGANIZUOTO
NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR KONTROLĖS ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIP-4041 IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ
NR. XIIP-4042–XIIP-4059“ PROJEKTO
(TAP NR.16-1072(2),TAIS NR.16-4440(3))**

2016-08-12 Nr. NV-2576

Vilnius

1. Projekto rengėjas. Vidaus reikalų ministerija.

2. Projekto tikslas, esmė. Įstatymų projektus parengė Seimo valdybos 2013 m. lapkričio 13 d. sprendimu Nr. SV-S-431 sudaryta darbo grupė. Įstatymų projektais siekiama veiksmingesnio Organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo taikymo bei glaudesnės šio įstatymo nuostatų sąveikos su Baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK), Kriminalinės žvalgybos įstatymo ir kitų įstatymų nuostatomis (nustatoma organizuoto nusikalstamumo kontrolės paskirtis, pagrindinės sąvokos ir principai, organizuoto nusikalstamumo kontrolės institucijos, jų teisės ir pareigos organizuoto nusikalstamumo kontrolės srityje, organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės, tikslai ir uždaviniai, taikymo pagrindai).

Nutarimo projekte siūloma iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projektui Nr. XIIP-4041 (toliau – Įstatymo projektas) ir su juo susijusiems įstatymų projektams Nr. XIIP-4042–XIIP-4059 ir išdėstomos pastabos ir pasiūlymai, pagal kuriuos siūloma Seimui tobulinti Įstatymo projektą. Pateikiama redakcinio pobūdžio pastabų. Kartu atkreipiamas dėmesys į Įstatymo projekto straipsnius, kuriuose siūlomas reglamentavimas nėra pakankamai pagrįstas. Įstatymo projekto 11 straipsnio 6 dalis, nustatanti galimybę asmeniui už neatvykimą į teismą be pateisinamos priežasties skirti laikiną sulaikymą (net iki 48 valandų), vertintina kaip neadekvati ir neproporcinga valstybės prievartos priemonė, nesuderinama su BPK 140 straipsnyje nurodytais laikinojo sulaikymo tikslais.

Pažymima, kad Įstatymo projekto tikslų negalima siekti neribotam laikui suvaržant žmogaus teises ir laisves, todėl Įstatymo projekto 11 straipsnio 9 dalyje nurodytas siūlymas įtvirtinti visų Įstatymo projekte nurodytų organizuoto nusikalstamumo kontrolės (valstybės prievartos) priemonių neribotą pratęsimo skaičių vertintinas kaip nesuderinamas su Įstatymo projekto 3 straipsnyje deklaruojamais proporcingumo ir žmogaus teisių ir laisvių apsaugos principais.

Įstatymo projekto 19 straipsnyje nenurodomi jokie siūlomos priemonės (turto arešto) tikslai, neapibrėžta visos siūlomos priemonės paskirtis ir taikymo pagrindai, todėl priemonės taikymo sritis tampa labai plataus pobūdžio, t. y. gali būti apribotos nuosavybės teisės į bet kurį asmens turtą siekiant bet kokių tikslų. Siūloma sprendžiant klausimą dėl civilinio konfiskavimo instituto įtvirtinimo galimybių Lietuvoje atsižvelgti į tai, kad greitai pasirodys Europos Komisijos kompleksinė studija civilinio turto konfiskavimo klausimu, kurios analizė galėtų būti naudinga įtvirtinant civilinio konfiskavimo institutą Lietuvoje, ir kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis

Teismas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo prašymu artimiausiu metu spręs Baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 189¹ straipsnyje numatytos labai panašaus pobūdžio priemonės – nepagrįsto praturtėjimo – konstitucingumo klausimą.

Kriminalinės žvalgybos įstatymo Nr. XI-2234 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIP-4049 siūloma papildyti nuostata, kad kriminalinės žvalgybos tyrimas atliekamas ne dėl visų organizuotų nusikalstamų grupių narių ar asmenų, susijusių su organizuotu nusikalstamumu, o tik dėl įtrauktų į pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašą organizuotų nusikalstamų grupių narių ar su jais susijusių asmenų, kai jiems taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės.

Nutarimo projekte siūloma nepritarti BK papildymo 32¹ straipsniu įstatymo projektui Nr. XIIP-4058 ir BPK 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-4059 dėl nutarimo projekte nurodytų priežasčių (2.1– 2.7 papunkčiai). Pažymima, kad, kompleksiskai įvertinus Įstatymo projekto aiškinamajame rašte pateiktą galimai probleminę situaciją ir šiai galimai problemai spręsti siūlomas priemonės, neaišku, kodėl esamos baudžiamajame įstatyme nustatytos priemonės (pavyzdžiui, BK 32 straipsnio (asmens dalyvavimas nusikalstamo susivienijimo ar organizuotos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamose veikose, vykdant teisėsaugos institucijos kitą teisėtą užduotį) ir (ar) 39¹ straipsnio (jeigu jis prisipažino dalyvavęs darant tokią nusikalstamą veiką ar priklausęs nusikalstamam susivienijimui ir aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veikas) yra neveiksmingos ir (ar) nepakankamos, skatinant (baudžiamojo įstatymo kontekste) asmenų, susijusių su organizuotais nusikaltimais, bendradarbiavimą su teisėsauga, ir kodėl esamų priemonių efektyvumo (jeigu nustatyti efektyvumo trūkumai) negalima būtų padidinti tam tikromis baudžiamojo ir (ar) baudžiamojo procesinio reguliavimo pataisomis. BK projekto autorių siūlymas, išsamiai neišanalizavus ir tinkamai neįvertinus visų galimų priemonių alternatyvų (arba šių alternatyvų tobulinimo galimybių) keliamai galimai problemai išspręsti, iš karto naudoti iš esmės kraštutinę galimos probleminės situacijos sprendimo priemonę, vertintinas neigiamai.

3. Derinimas. Nutarimo projektas svarstytas 2016 m. rugpjūčio 11 d. Vyriausybės pasitarime, projektui pritarta.

4. Dalykinio vertinimo išvada. Nutarimo projektas iš esmės atitinka Vyriausybės darbo reglamento reikalavimus.

Skyriaus patarėja

Aušrina Genienė

Aušrina Genienė, tel. 8 706 63 769, el. p. ausrina.geniene@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Šventaragio g. 2, LT-01510 Vilnius,
tel.: (8 5) 271 7154 / 271 7178, faks. (8 5) 271 8551, el. p. bendrasisd@vrm.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188601464

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-07- *11* Nr. 1D- *4301* (3)

DĖL NUTARIMO PROJEKTO TEIKIMO

Vidaus reikalų ministerija pakartotinai teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 ir su juo susijusių įstatymų projektų Nr. XIIP-4042–XIIP-4059“ projektą (toliau – projektas), patikslintą pagal **2016 m. birželio 28 d.** ministerijų atstovų pasitarime priimtus sprendimus (**2016 m. birželio 28 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokolo Nr. 26 8 klausimas**).

Projektas patikslintas pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2016 m. birželio 21 d. išvadoje Nr. NV-2003 pateiktas pastabas ir pasiūlymus.

Teisingumo ministerijos pastabų ir pasiūlymų, pateiktų 2016 m. birželio 28 d. ministerijų atstovų pasitarimo metu, įvertinimas pateiktas derinimo pažymoje.

Nutarimo projektas paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

PRIDEDAMA:

1. Nutarimo projektas, 7 lapai.
2. Derinimo pažyma, 2 lapai.

Vidaus reikalų ministras

Tomas Žilinskas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR KONTROLĖS ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4041 IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ NR. XIIP-4042–XIIP-4059

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2016 m. balandžio 1 d. sprendimo Nr. SV-S-1442 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 5–23 punktus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projektui Nr. XIIP-4041 (toliau – Įstatymo projektas) ir su juo susijusių įstatymų projektams Nr. XIIP-4042–XIIP-4057, tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui tobulinti juos atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1.1. Kadangi Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse pateiktos sąvokos „asmuo, susijęs su organizuotu nusikalstamumu“ ir „organizuota nusikalstama grupė“ yra neaiškos ir dviprasmiškos, neapibrėžta viso Įstatymo projekto ir jame numatytų organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių taikymo sritis, t. y. kokioms konkrečiai grupėms ar asmenims būtų taikomos šios priemonės. Dėl šios priežasties Įstatymo projekte nurodytas organizuotas nusikalstamas grupės siūlytina sieti su Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 25 straipsnio 4 dalyje nurodyta bendrininkavimo forma – nusikalstamu susivienijimu, taip pat tobulinti „asmens, susijusio su organizuotu nusikalstamumu“ sąvoką ir jos elementus, kurie gali būti skirtingai aiškinami ir suprantami, pavyzdžiui, „netiesiogiai palaiko“, „abipusiai naudingus ryšius“. Šiame kontekste atkreiptinas dėmesys į Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 29 d. nutarimo argumentą, kuriuo buvo pagrįstas galiojančio Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo konstitucingumas: „trečia, Įstatymo 4 straipsnio (2001 m. birželio 26 d. redakcija) formuluotė „iš <...> gautų duomenų apie šių asmenų ryšius su organizuotomis grupėmis, nusikalstamais susivienijimais ar jų nariais yra pakankamas pagrindas manyti, kad šie asmenys gali daryti sunkius nusikaltimus“ reiškia, kad vienas iš būtinų pagrindų asmeniui taikyti Įstatyme nustatytas prevencines poveikio priemones turi būti duomenys, kurie atspindi tokius minėtų asmenų veiksmus, kurie liudija ne tik tai, kad šie asmenys palaiko ryšius su organizuotomis grupėmis, nusikalstamais susivienijimais ar jų nariais, bet ir tai, kad šie ryšiai leidžia pagrįstai manyti, jog šie asmenys gali daryti sunkius nusikaltimus.“

1.2. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 dalyje nustatyta pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašo sudarymo tvarka skiriasi nuo Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytos šio sąrašo sudarymo tvarkos, todėl nurodytas nuostatas siūlytina tarpusavyje suderinti. Be to, Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 dalyje ir 5 straipsnio 2 dalies 4 punkte siūlytina aiškiai nustatyti subjektą, tvirtinantį metodologiją – 2 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad metodologiją tvirtins „šios institucijos“ (neaišku, kokios), o 5 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatyta, kad metodologiją tvirtins organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos.

1.3. Įstatymo projekto 10 straipsnio 3 dalies formuluotė „gali būti“ sukuria teisinį neapibrėžtumą, nes neaišku, kokiais atvejais teismo posėdis būtų rengiamas, o kokiais atvejais klausimas būtų sprendžiamas nerengiant teismo posėdžio. Atkreiptinas dėmesys, kad, pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 79 straipsnio 1 dalį, pirmosios instancijos teisme byla nagrinėjama žodžiu, o pagal šio straipsnio 5 dalį, kai į posėdį neatvyksta nei proceso šalys, nei jų atstovai, nors apie posėdžio laiką ir vietą jiems buvo pranešta įstatymų nustatyta tvarka, pirmosios

instancijos teismas gali nuspręsti nagrinėti bylą rašytinio proceso tvarka, t. y. laikydamasis šio įstatymo 137 straipsnio 4 dalyje nustatytos tvarkos. Be to, vertinant Įstatymo projekto 10 straipsnio 3 dalį, paminėtina, kad, pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 49 straipsnio 1 dalį, proceso šalys savo interesus teisme gina pačios arba per atstovus. Pačios šalies dalyvavimas byloje neatima iš jos teisės turėti šioje byloje atstovų. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 78 straipsnio 3 dalis nustato, kad bylos šalių ir jų atstovų neatvykimas į teismo posėdį, jeigu jiems buvo apie teismo posėdį tinkamai pranešta, nėra kliūtis nagrinėti bylą ir priimti sprendimą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Įstatymo projekto 10 straipsnio 3 dalies atsisakytina kaip perteklinės.

1.4. Atsižvelgdamas į asmeniui skiriamų teismo įpareigojimų (organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių) pobūdį ir žmogaus pagrindinių teisių ir laisvių suvaržymo mastą, apylinkės teismo teisėjas, nagrinėdamas teikimus skirti minėtas priemones, turi vadovautis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso normomis (o ne Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo ir Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso normomis) tiek, kiek šių procesų nereglamentuoja Įstatymo projektas (Įstatymo projekto 11 straipsnio 5 dalis). Be to, atsižvelgiant į tai, kad teikimo skirti teismo įpareigojimą nagrinėjimas nėra ginčo nagrinėjimas, taip pat į tai, kad apylinkės teismas yra bendrosios kompetencijos teismas, reguliavimas, nustatantis, kad nagrinėdamas teikimus apylinkės teismo teisėjas vadovaujasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymu, nesuderinamas su šiuo metu įtvirtintomis principinėmis bendrosios kompetencijos teismų ir specializuotų administracinių teismų veiklos nuostatomis.

1.5. Įstatymo projekto 11 straipsnio 6 dalis, nustatanti galimybę asmeniui už neatvykimą į teismą be pateisinamos priežasties skirti laikiną sulaikymą (net iki 48 valandų), vertintina kaip neadekvati ir neproporcinga valstybės prievartos priemonė, nederanti ir su Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 140 straipsnyje nurodytais laikinojo sulaikymo tikslais, todėl Įstatymo projekto 11 straipsnio 6 dalyje (kaip ir Įstatymo projekto 11 straipsnio 1 dalyje) siūlytina naudoti asmens atvesdinimą (Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 142 straipsnis).

1.6. Detalizuotinos Įstatymo projekto 11 straipsnio 8 dalyje tik paminėtos asmens ir jo atstovo (advokato) teisės susipažinti su teismui pateikta medžiaga, papildomai nurodant ir protingus susipažinimo su minėta medžiaga terminus.

1.7. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto tikslų negalima siekti neribotam laikui suvaržant žmogaus teises ir laisves, todėl Įstatymo projekto 11 straipsnio 9 dalyje nurodytas siūlymas įtvirtinti visų Įstatymo projekte nurodytų organizuoto nusikalstamumo kontrolės (valstybės prievartos) priemonių neribotą pratęsimo skaičių vertintinas kaip nesuderinamas su Įstatymo projekto 3 straipsnyje deklaruojamais proporcingumo ir žmogaus teisių ir laisvių apsaugos principais. Atsižvelgiant į tai, prie kiekvienos Įstatymo projekte nurodyta organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės, atsižvelgiant į jos siūlomą žmogaus teisių ir laisvių suvaržymo pobūdį ir mastą, būtina atskirai nurodyti šių priemonių maksimalius taikymo terminus.

1.8. Siūlytina supaprastinti Įstatymo projekto 14 straipsnyje nurodyto teismo įpareigojimo apibrėžimo konstrukciją – nurodytą teismo įpareigojimą apibrėžti kaip draudimą bet kokia forma bendrauti ir (ar) ieškoti arba palaikyti ryšius su teismo sprendime nurodytais asmenimis arba asmenų grupėmis, taip pat Įstatymo projekto 14 straipsnyje siūlytina nustatyti jame nurodyto teismo įpareigojimo vykdymo sąlygas ir pagrindus. Aptariamam aspektui tikslintini ir Įstatymo projekto 15 straipsnio 2 dalyje bei 16 straipsnio 1 dalyje nurodytų teismo įpareigojimų apibrėžimai – nuostatos „Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas <...> nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje, privalo neišeiti iš gyvenamosios vietos sprendime nustatytu laiku“ arba „Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nesilankyti nurodytose vietose, privalo vengti <...> būti <...> nurodytose vietose“.

1.9. Atkreiptinas dėmesys, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 151 straipsnio 1 dalies nuostatomis, laikinas nuosavybės teisės apribojimas įtariamajam ar pagal įstatymus materialiai atsakingam už įtariamojo veiksmus fiziniui asmeniui arba fiziniams asmenims gali būti skiriamas siekiant užtikrinti pareikštą civilinį ieškinį ar galimą turto konfiskavimą arba išplėstinį turto konfiskavimą, tačiau Įstatymo projekto 19 straipsnyje nenurodomi jokie siūlomos priemonės (turto arešto) tikslai, neapibrėžta ir visos siūlomos priemonės paskirtis bei taikymo

pagrindai. Dėl tokio siūlomos priemonės neapibrėžtumo jos taikymo sritis tampa labai plataus pobūdžio, t. y. gali būti apribotos nuosavybės teisės į bet kurį asmens turtą siekiant bet kokių tikslų. Dėl šios priežasties siūlytina nurodyti, kad turto areštas skiriamas siekiant užtikrinti teismo įpareigojimo deklaruoti turtą ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas įvykdymą ir galimą nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimą. Įstatymo projekto 19 straipsnis pildytinas ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 151 straipsnio 3 dalyje nustatyta garantija – „Draudžiama laikinai apriboti nuosavybės teisę į daiktus, kurie pagal Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytą sąrašą yra būtini <...> [asmeniui] ar jo šeimos nariams ir jo išlaikomiems asmenims.“ Be to, Įstatymo projekto 19 straipsnio 8 dalyje siūlytina nustatyti, kad gali būti apribota nuosavybės teisė ne tik į bankuose, bet ir kitose kredito įstaigose esančias pinigines lėšas, pavyzdžiui, esančias kredito unijose ir pan.

1.10. Siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 20 straipsnį šiais aspektais. Pirma, Įstatymo projekto 20 straipsnio 1 dalį siūlytina papildyti reikalavimu Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pateikti ir asmens pajamų (o ne vien turto) deklaraciją. Antra, išbrauktinos Įstatymo projekto reguliavimo sričiai nepriskirtinos nuostatos, susijusios su sandorius patvirtinančių ar kitų dokumentų sudarymu, jų turiniui keliamais reikalavimais, privalomais rekvizitais: „Sandorius patvirtinančiuose dokumentuose, kituose juridinę galią turinčiuose dokumentuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys nustatyti lėšas išmokėjusio asmens tapatybę.“ Trečia, Įstatymo projekto 20 straipsnio 5 dalies nuostatos yra aprašomojo, aiškinamojo pobūdžio ir neatitinka įstatymo paskirties – nustatyti teisės normas, taip pat neatitinka ir teisinio aiškumo bei apibrėžtumo principų reikalavimų, todėl Įstatymo projekto 20 straipsnio 5 dalį siūlytina išbraukti.

1.11. Neabejojant nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo galima nauda kovojant su organizuotu nusikalstamumu ir iš esmės pritarant nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo instituto įtvirtinimui Lietuvoje, siūlytina atsižvelgti į tai, kad greitai pasirodys Europos Komisijos kompleksinė studija (Europos Komisija ją įsipareigojo pateikti priimant 2014 m. Direktyvą 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL 2014 L 127, p. 39)) civilinio turto konfiskavimo klausimu, ir kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo prašymu artimiausiu metu spręs Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 189¹ straipsnyje numatytos labai panašaus pobūdžio priemonės – nepagrįsto praturtėjimo – konstitucingumo klausimą.

1.12. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2 punkte dėstomą poziciją, siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 25–28 straipsniuose nustatyto teisinio reguliavimo.

1.13. Siekiant nepažeisti konstitucinių žmogaus teisių ribojimo reikalavimų ir proporcingumo principo, Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo Nr. XI-2234 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIP-4049 siūlytina papildyti nuostata, kad kriminalinės žvalgybos tyrimas atliekamas ne dėl visų organizuotų nusikalstamų grupių narių ar asmenų, susijusių su organizuotu nusikalstamumu, o tik dėl į pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašą įtrauktų organizuotų nusikalstamų grupių narių ar su jais susijusių asmenų, kai jiems taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad, pagal Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 dalį ir 5 straipsnio 1 dalies 4 punktą, pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašą iš esmės sudaro Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, todėl tokio sąrašo patikimumas, pagrįstumas savaime nėra tinkamas Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatyme nustatytų priemonių diferencijavimo asmenims pagrindas ir dėl šios priežasties reikėtų tobulinti šio sąrašo sudarymo mechanizmą.

1.14. Įstatymo projekte skyrių pavadinimai turi būti išdėstyti pagal Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“ (toliau – Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijos), 35.1 papunktyje nustatytus reikalavimus.

1.15. Įstatymo projekte turi būti suvienodintos sąvokos „kontrolės priemonės“ (Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalis, 5 straipsnio 2 ir 3 dalių 2 punktai, 6 straipsnio 1 dalies 7 punktas, 6 straipsnio 2 dalies 2 ir 4 punktai, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnio 9 ir 10 dalys) bei „organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės“ (Įstatymo projekto 6 straipsnio 1 dalies 4 punktas, antrojo skyriaus pavadinimas, 7 straipsnis, 8 straipsnio 1 dalis).

1.16. Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 punkte pateiktame proporcingumo principo apibrėžime siūlytina nurodyti padaryto pažeidimo subjektą ir keliamos grėsmės objektą.

1.17. Įstatymo projekto aiškinamojo rašto ir Įstatymo projekto nuostatų lyginamoji analizė leidžia konstatuoti Įstatymo projekto 4 straipsnyje pateikto organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždavinių sąrašo trūkumus, nes jame nepaminėti tokie Įstatymo projekto aiškinamajame rašte deklaruojami uždaviniai, kaip organizuotų nusikalstamų grupių išaiškinimas ir išskaidymas, viešojo saugumo ir viešojo intereso gynimas, asmenų, susijusių su organizuotu nusikalstamumu, bendradarbiavimo su teisėsaugos institucijomis skatinimas ir (ar) gerinimas ir pan. Be to, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 4 straipsnio 3 punkte nurodytą uždavinį, nes neaišku, ar jame kalbama apie „<...> veiksmingą organizuoto nusikalstamumo prevencijos <...> priežiūros ir kontrolės mechanizmą“ ar apie „<...> veiksmingą organizuoto nusikalstamumo <...> priežiūros ir kontrolės mechanizmą“.

1.18. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 5 straipsnio nuostatas, reglamentuojančias asmens duomenų teisėtą tvarkymą, Įstatymo projekto 3 straipsnio 5 punkte dėstomo teisėto duomenų naudojimo principo siūlytina atsisakyti.

1.19. Įstatymo projekte siūlytina atskleisti formuluočių „teisės aktų nustatyta tvarka“ ar „įstatymų nustatyta tvarka“ turinį nurodant konkrečius teisės aktus arba šių formuluočių atsisakyti. Pažymėtina, kad tikslinti šias formuluotes aktualu tose Įstatymo projekto nuostatose, kuriose nuo jų tiesiogiai priklauso konkrečių nuostatų taikymo sritis, apimtis ir (ar) konkretūs subjektai (pavyzdžiui, Įstatymo projekto 3 straipsnio 1 punkte, 7 straipsnyje, 11 straipsnio 8 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje, 26 straipsnio 8 dalyje ir pan.).

1.20. Įstatymo projekto 6 straipsnio 1 dalies 2 punkte siūlytina nustatyti teisę gauti informaciją ne tik iš fizinių ar juridinių asmenų, bet ir kitų asmenų, kurie, pavyzdžiui, neturi juridinio asmens teisinio statuso, be to, siūlytina nustatyti teisę gauti informaciją ir tais atvejais, kai būtina įgyvendinti ir organizuoto nusikalstamumo užkardymo uždavinius.

1.21. Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytos pareigos, nustatančios atitinkamos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės taikymo galimybę, „kai kitais būdais <...> neįmanoma ar sudėtinga apginti asmenį, visuomenės ar valstybės interesus“, turinys turi būti suderintas su proporcingumo principo (taikant šias priemones) reikalavimais. Dėl šios priežasties žodžiai „ar sudėtinga“ išbrauktini. Be to, Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytos pareigos turinys papildytinas reikalavimu užtikrinti gautos informacijos panaudojimą tik pagal paskirtį.

1.22. Įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytiną ir siūlomą teismo įpareigojimo pagrindą (o ne tik motyvą).

1.23. Įstatymo projekto 11 straipsnio 10 dalyje labiau detalizuotina pareigūno prašymo nagrinėjimo ir teismo atitinkamo sprendimo priėmimo rašytinio proceso tvarka.

1.24. Įstatymo projekto 13 straipsnio 1 dalyje vietoj sąvokos „policijos padaliniai“ siūlytina vartoti sąvoką „policija“. Be to, 13 straipsnio 2 dalies atsisakytina kaip perteklinės, nes ji nenustato naujo teisinio reguliavimo, nenurodo konkrečių teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už teismo įpareigojimų pažeidimą.

1.25. Įstatymo projekto 29 straipsnio 1 dalyje po žodžių „šis įstatymas“ įrašytini žodžiai „išskyrus šio straipsnio 2 dalį“. Įstatymo projekto 29 straipsnio 2 dalyje vietoj žodžio „patvirtina“ siūlytina įrašyti žodį „priima“.

1.26. Vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų 95 punktu Įstatymo projekto 30 straipsnis turi būti išdėstytas taip:

„30 straipsnis. Įstatymo pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymą Nr. VIII-353 su visais pakeitimais ir papildymais.“

2. Nepritarti Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso papildymo 32¹ straipsniu įstatymo projektui Nr. XIIP-4058 (toliau – BK projektas) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-4059 dėl šių priežasčių:

2.1. Siūloni baudžiamojo įstatymo esminiai pakeitimai Įstatymų projekto aiškinamajame rašte nėra pakankamai motyvuoti ir tinkamai argumentuoti arba pagrįsti konkrečiais statistiniais duomenimis ar kita panašia esamo teisinio reguliavimo spragas aiškiai atskleidžiančia (ir naujos specialios normos baudžiamajame įstatyme sukūrimą pagrindžiančia) informacija, o Įstatymo projekto aiškinamajame rašte pateikti BK projekto rengimo argumentai ir motyvai, įskaitant labai bendro pobūdžio argumentus (pavyzdžiui, „sėkmę kovoje su organizuotu nusikalstamumu taip pat lemia ONG [t. y. organizuotų nusikalstamų grupių] narių ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo galimybės“, „ONG nusikalstamų veikų tyrimas ir atskleidimas užtrunka labai ilgai <...>“, „tokio instituto įtvirtinimas <...> įtvirtins visuomenės ir valstybės intereso viršenybę, teisių ir laisvių apsaugą, bet sudarys palankias sąlygas veiksmingai kovoti su organizuotu nusikalstamumu ir jo keliamomis grėsmėmis“ ir pan.) ar netgi prielaidas („<...> todėl manytina, kad <...> atsisakymas su teisėsauga bendradarbiaujantį asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, be sudėtingų proceso stadijų padės teisėsaugos institucijoms ne tik užkirsti kelią sunkių ar labai sunkių nusikaltimų padarymui, bet ir juos išaiškinti <...>“, „<...> todėl tikėtina, kad ONG nariai, turėdami galimybę išlikti viešai nežinomais bus labiau linkę bendradarbiauti su teisėsauga ir teikti informaciją“ ar pan.) vertintini kaip nepakankami.

2.2. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso V skyriuje išdėstytos baudžiamąją atsakomybę šalinančios aplinkybės, t. y. aplinkybės, kurioms esant padaryti veiksmai, turintys nusikalstamos veikos požymių, nelaikomi nusikaltimu ar baudžiamuoju nusižengimu. Priešingai nei Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso VI skyriuje „Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės“ nurodytais atvejais, aplinkybės paminėjimas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso V skyriuje suponuoja, kad nuo pačios veikos padarymo momento laikoma, kad buvo padaryta veika, neturinti nusikalstamos veikos požymių. Siūlomas papildymas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 32¹ straipsniu neatitinka šio kodekso V skyriuje dėstomų baudžiamąją atsakomybę šalinančių aplinkybių sąrašo logikos ir proporcingumo, nes juo turėtų būti šalinamos tik padarytos nusikalstamos veikos teisinės pasekmės, o ne apskritai padarytos veikos nusikalstamumas. Pažymėtina, kad toks siūlymas gali būti vertinamas ir kaip pažeidžiantis nuo tokios nusikalstamos veikos nukentėjusių asmenų teisėtus interesus, nes jie praranda galimybę gauti dėl nusikalstamos veikos padarytos žalos atlyginimą ar kompensaciją (pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo nustatyta tvarka).

2.3. Kompleksiškai įvertinus Įstatymo projekto aiškinamajame rašte pateiktą galimą probleminę situaciją ir šiai galimai problemai spręsti siūlomas priemonės, taip ir neaišku, kodėl esamos baudžiamajame įstatyme įtvirtintos priemonės (pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 32 ir (ar) 39¹ straipsniai) yra neveiksmingos ir (ar) nepakankamos skatinant (baudžiamojo įstatymo kontekste) asmenų, susijusių su organizuotais nusikaltimais, bendradarbiavimą su teisėsauga ir kodėl esamų instrumentų efektyvumo (jeigu yra identifikuoti efektyvumo trūkumai) negalima būtų padidinti padarant tam tikras baudžiamojo ir (ar) baudžiamojo procesinio reguliavimo pataisas, o BK projekto autorių siūlymas, išsamiai neišanalizavus ir tinkamai neįvertinus visų galimų priemonių alternatyvų (arba šių alternatyvų tobulinimo galimybių) keliamai galimai problemai išspręsti, iš karto naudoti iš esmės kraštutinę galimos probleminės situacijos sprendimo priemonę vertintinas neigiamai.

2.4. Pažymėtina, kad BK projektu baudžiamajame įstatyme sukuriamą tiesioginę BK projektu teikiamo 32¹ straipsnio ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 39¹ straipsnio konkurenciją, kuri neišvengiamai nulems šių abiejų instrumentų sėkmingo praktinio taikymo ir dubliavimo problemas. Taip pat BK projektu neišspręstas ir minėtų instrumentų atribojimo klausimas, dėl to organizuotų grupių ar nusikalstamų susivienijimų nariams, esant labai panašioms pagrindams, būtų taikomos iškart kelios tarpusavyje persidengiančios panašaus pobūdžio atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės priemonės. Aptariamu aspektu pažymėtina ir tai, kad lyginamoji Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 39¹ ir BK projekto 32¹ straipsnių analizė leidžia teigti, kad BK projekto 32¹ straipsnyje, nepaisant gerokai mažesnių reikalavimų (pavyzdžiui, nereikalaujama aktyviai bendradarbiauti su teisėsauga atskleidžiant organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veikas, o pakanka vien informacijos suteikimo (arba vien tik asmens

sutikimo ją teikti) apie, pavyzdžiui, organizuotos grupės pobūdį, buvimo vietą, struktūrą ar pan. (Įstatymo projekto 25 straipsnio 2 dalis)) organizuotų grupių ar nusikalstamų susivienijimų nariams nepagrįstai siūlomos gerokai didesnės apsaugos nuo baudžiamosios atsakomybės garantijos (t. y. visiškas baudžiamojo persekiojimo atsisakymas).

2.5. Pažymėtina, kad BK projektas nesuderintas su Įstatymo projekte nurodytais analogiško mechanizmo pagrindiniais bruožais ir požymiais, dėl to kyla pagrįstų klausimų dėl BK projekte siūlomo baudžiamojo įstatymo instrumento tikrosios taikymo apimties, sąlygų ir pagrindų. Pirma, BK projekto 32¹ straipsnio pavadinime asmens teikiamai informacijai keliamas reikalavimas – „turėjusią įtakos vykdant organizuoto nusikalstamumo prevenciją ir kontrolę“ neatsispindi nei Įstatymo projekto 25 straipsnio 2 dalyje, nei atitinkamai ir pačioje BK projekto 32¹ straipsnio dispozicijoje. Aptariamu aspektu pažymėtina ir tai, kad Įstatymo projekto 25 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytas teisėsaugos institucijų informavimas (arba vien tik asmens sutikimas teikti tokią informaciją) tik apie organizuotų grupių „tapatybę, pobūdį, struktūrą, buvimo vietą ar veiklą“ vertintinas kritiškai ir nelaikytinas pakankamu atsisakymo nuo baudžiamojo persekiojimo pagrindu (ypač lyginant su Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 39¹ straipsnyje nurodytais reikalavimais). Antra, Įstatymo projekto 26 straipsnio 1 dalyje numatytas įpareigojimas („atsisakoma persekioti“) asmenį atsisakyti persekioti baudžiamąja tvarka, o BK projekto 32¹ straipsnis analogišku atveju palieka teismui diskrecijos teisę („gali būti atsisakoma“). Trečia, Įstatymo projekto 26 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad „atsisakyti <...> asmenį persekioti baudžiamąja tvarka galima tik už galimai padarytą baudžiamąjį nusizengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį ir sunkų tyčinį nusikaltimą“, tačiau šie apribojimai nenumatyti BK projekto 32¹ straipsnyje, be to, BK projekto 32¹ straipsnio 2 dalyje nurodoma Įstatymo projekte nenustatyta tyčinio nužudymo išimtis. Ketvirta, BK projekto 32¹ straipsnio 2 dalies sąlyga, kuria vadovaujantis atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka netaikomas organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo organizatoriui ar vadovui, nenumatyta Įstatymo projekte. Be to, BK projekto 32¹ straipsnyje nurodytas požymis – „nors ir dalyvavo organizuotos nusikalstamos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamose veikose“ – pašalina (priešingai, nei nurodyta Įstatymo projekto 25 straipsnio 1 dalyje) iš BK projekto 32¹ straipsnio taikymo srities asmenis, susijusius su organizuotu nusikalstamumu, kurie, vadovaujantis Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje pateiktu minėto asmens apibrėžimu, negali būti nei organizuotos nusikalstamos grupės nariais, nei dalyvauti šių grupių daromose nusikalstamose veikose. Penkta, Įstatymo projekto 26 straipsnio 8 dalyje nurodytas padarytos turtinės žalos atlyginimo galimybės (ar pareiga) BK projekto 32¹ straipsnyje nėra minima. Aptariamu aspektu, atsižvelgiant į Įstatymo projekto 26 straipsnio 8 dalies neapibrėžtumą, neaišku ir tai, kaip konkrečiai ir kokia tvarka vadovaujantis turės būti atlyginama Įstatymo projekto 26 straipsnio 8 dalies nuostatoje minima padaryta turtinė žala.

2.6. Pažymėtina, kad net nuodugni BK projekto 32¹ straipsnio 1 dalies itin sudėtingos konstrukcijos šios normos taikymo pagrindo – „ir jei baudžiamojo įstatymo paskirtis (baudžiamosios teisės priemonėmis ginti žmogaus ir piliečio teises bei laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo nusikalstamų veikų) gali būti pasiekta ir be šio kodekso 1 straipsnio 2 dalies 2 punkte bei 41 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytų priemonių <...>“ – analizė neleidžia vienareikšmiškai atsakyti į klausimą, kodėl šio instrumento taikymo pagrindai siejami (ir kaip jie susiję) su vienu iš Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 1 straipsnyje nurodyto šio kodekso turinio elementu ir vienu iš Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos kriminalinės bausmės paskirties elementu. Pažymėtina, kad nė vienas iš šių siūlomo instrumento taikymo pagrindų Įstatymo projekte taip pat nepaminėtas. Aptariamu aspektu pažymėtina ir tai, kad BK projekto 32¹ straipsnis neatitinka ir teisinės technikos reikalavimų bei Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso specialiosios dalies straipsnių konstravimo praktikos, pagal kurią visos baudžiamajame įstatyme nurodytos normos turi būti konkrečiai ir aiškiai apibrėžtos, o straipsnių taikymo sritys nekeltų abejonių ar dviprasmiškų interpretacijų. Nepašalinus visų minėtų siūlomos normos trūkumų, taikant naują baudžiamojo įstatymo normą neišvengiamai bus patirta jos tikrojo turinio bei taikymo srities nustatymo ir praktinio taikymo problemų.

2.7. Pabrėžtina, kad BK projekto 32¹ straipsnyje vartojama daug Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso specialiojoje dalyje nevartojamų ar su kitomis baudžiamojo įstatymo nuostatomis nesuderintų terminų ir formuluočių – „reikšmingai slaptai bendradarbiavo“, „organizuotos nusikalstamos grupės“, „atsisakoma persekioti baudžiamąją tvarka“ ir pan., kurias būtų itin sunku įrodyti ir (ar) taikyti praktikoje.

Ministras Pirmininkas

Vidaus reikalų ministras

Atliekanti T.D. olim. / jo
VRM Teisės departamento
Teisėkūros ir tarptautinių sutarčių
skyriaus vedėja

Indrė Marija Baranauskienė
2016 02 08

Lietuvos Respublikos
vidaus reikalų ministras
Tomas Zinkevičius
2016 07 11

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO VALDYBA

SPRENDIMAS DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ IŠVADŲ

2016 m. balandžio 1 d. Nr. SV-S-1442
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo valdyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138, 145 straipsniais ir atsižvelgdama į Seimo Teisės ir teisėtvarkos bei Valstybės valdymo ir savivaldybių komitetų siūlymus, n u s p r e n d ž i a:

Prašyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės pateikti Lietuvos Respublikos Seimui išvadas dėl šių įstatymų projektų:

1. Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 28, 219, 261, 304 ir 408 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3455.
2. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 11, 16, 20 ir 29 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3989(2).
3. Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo Nr. 1-857 17 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4012.
4. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso papildymo 71¹ straipsniu ir 589 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4013.
5. Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041.
6. Lietuvos Respublikos strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčių įmonių ir įrenginių bei kitų nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių įmonių įstatymo Nr. IX-1132 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4042.
7. Lietuvos Respublikos sprogmenų apyvartos kontrolės įstatymo Nr. IX-1315 7 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4043.
8. Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4044.
9. Lietuvos Respublikos radiacinės saugos įstatymo Nr. VIII-I019 10 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4045.
10. Lietuvos Respublikos pluoštinių kanapių įstatymo Nr. XII-336 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4046.

11. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos ir paslapčių įstatymo Nr. VIII-1443 16 ir 35 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4047.

12. Lietuvos Respublikos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) kontrolės įstatymo Nr. VIII-1207 3¹ straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4048.

13. Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo Nr. XI-2234 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4049.

14. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 9 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4050.

15. Lietuvos Respublikos gyventojų turto deklaravimo įstatymo Nr. I-1338 papildymo 7³ straipsniu ir Įstatymo 1, 2, 3, 4, 5, 9 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4051.

16. Lietuvos Respublikos civilinių pirotechnikos priemonių apyvartos kontrolės įstatymo Nr. IX-931 11 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4052.

17. Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo Nr. IX-705 18 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4053.

18. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 27 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4054.

19. Lietuvos Respublikos aviacijos įstatymo Nr. VIII-2066 66 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4055.

20. Lietuvos Respublikos asmens ir turto saugos įstatymo Nr. IX-2327 6 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4056.

21. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 512 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4057.

22. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso papildymo 32¹ straipsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-4058.

23. Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4059.

Seimo Pirmininkė

Loreta Graužinienė

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR KONTROLĖS ĮSTATYMO
PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Organizuotas nusikalstamumas kelia vieną didžiausių grėsmių saugumui, stabilumui, demokratijai ir pagrindinėms piliečių teisėms – vertybėms, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga. Jis daro tiesioginę ir netiesioginę žalą valstybės ir visuomenės saugumui, žmogaus sveikatai, gerovei, ekonomikai, verslo tvarkai, valstybės finansams. Pastaraisiais metais Europos Sąjunga ir pasaulis patyrė organizuoto nusikalstamumo geografinį išplitimą. 2013 m. Europolo duomenimis, ES veikia apie 3600 organizuotų nusikalstamų grupių (toliau – ONG). 2013 m. Europolo atliktame ES sunkių formų ir organizuoto nusikalstamumo grėsmių įvertinime (SOCTA 2013) pažymima, kad organizuotas nusikalstamumas yra iš esmės paveiktas globalizacijos procesų: daugėja ONG, kurios nėra susietos su konkrečia pilietybe ar tautybe, o ir nusikalstamos veikos nebegali būti lengvai siejamos tik su tam tikru regionu. ONG veikla tampa vis sudėtingesnė ir įvairesnė. ONG naudojami moderniomis technologijomis, finansų ir teisės sričių profesionalų paslaugomis, tiek vykdydamos nusikalstamas veiklas, tiek ir siekdamos išvengti baudžiamojo persekiojimo ir apsaugoti savo turtą.

Kova su organizuotu nusikalstamumu vyksta visame pasaulyje ir turi įtakos daugeliui ES veiklos ir politikos sričių. Organizuoto nusikalstamumo problemai spręsti nepaprastai svarbus nacionalinis bei tarpvalstybinis teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas ir veiksmų koordinavimas. Atsižvelgiant į ribotus teisėsaugos institucijų išteklius, svarbu sutarti dėl bendrų kriminalinės žvalgybos ir baudžiamojo persekiojimo prioritetų, siekiant turimus pajėgumus nukreipti didelę žalą darantiems organizuotiems nusikaltimams. Organizuotas nusikalstamumas, jei su juo kovojama neveiksmingai, gali griauti gyventojų pasitikėjimą valdžios ir finansų įstaigomis. Privaloma imtis ne tik atsakomųjų, bet ir aktyvių veiksmų siekiant efektyviai kovoti su organizuotu nusikalstamumu, šias veikas užkardyti ir tirti, taip pat užtikrinti piliečių saugumą, garantuoti jų laisves. Būtina laiku identifikuoti organizuoto nusikalstamumo keliamas rizikas ir savalaikiai organizuoti efektyvų atsaką ne tik nacionaliniu, bet ir tarptautiniu mastu. Sėkmę kovoje su organizuotu nusikalstamumu dažniausiai lemia tai, kaip efektyviai atskleidžiamos ir tiriamos nusikalstamos veikos, susijusios su nusikalstamu būdu įgyto turto realizavimu, pinigų plovimu ir pan.

Neribojamos geografinių ribų ONG naudojami ne tik naujausiomis ryšių technologijomis, formuodamos tarptautines partnerystes itin pelningoms neteisėtoms veikloms vykdyti, bet naudojami laisvu asmenų judėjimu Šengeno erdvėje, plėtodamos naujus maršrutus ir taip sudarydamos palankesnes sąlygas prekybai žmonėmis, narkotikais, ginklais ir kt. neteisėtomis prekėmis. Siekiant

sumažinti vis didėjančio organizuoto nusikalstamumo grėsmės mastą, nebeužtenka vien tradicinės baudžiamosios teisės priemonių, o būtina ieškoti įvairesnių papildomų taktinių sprendimų, veiksmingų, rezultatyvių ir principingų kovos su organizuotu nusikalstamumu kovos priemonių ir būdų, siekiant užkirsti kelią organizuotą nusikalstamą veiklą vykdančioms asmenims toliau dalyvauti nusikalstamoje veikloje ir gauti iš jos naudos.

Verslumas tampa vienu pagrindinių organizuoto nusikalstamumo bruožų. ONG, vykdydamos sunkius ir (ar) labai sunkius nusikaltimus, siekia kuo didesnio pelno, todėl viena iš veiksmingiausių kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonių yra tokių nusikaltimų paskatos – neteisėtai gauto turto – nustatymas ir konfiskavimas, taip užkertant kelią ONG veiklos tęstinumui ir stiprinimui bei nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimui. Tokios priemonės yra akcentuojamos ir Jungtinių Tautų Konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą 12, 14 straipsniuose.

Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Seimo 2015 m. gegužės 7 d. nutarimu Nr. XII-1682 „Dėl viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programos patvirtinimo“ organizuotas nusikalstamumas išskiriamas kaip vienas iš aktualiausių šiandienos iššūkių bei saugumo grėsmių. Šioje programoje išskirti (identifikuoti) pagrindiniai Lietuvos ONG bruožai: lyderystė Baltijos jūros valstybių regione, tarpininkavimas tarp Rusijos Federacijos ir ES valstybių narių ONG, tarptautinis mobilumas, naudojimas pažangiausiomis informacinėmis ir ryšių technologijomis, disponavimas dideliais finansiniais ištekliais, didelė korupcinė įtaka. Pagrindinės jų veiklos sritys: neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta, akcizais apmokestinamų prekių kontrabanda, sukčiavimas, didelės vertės turto vagystės.

Minėtoje Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programoje akcentuojama organizuoto nusikalstamumo problemų sprendimo tiek nacionalinio, tiek tarpvalstybinio teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo ir veiksmų koordinavimo, bendrų kriminalinės žvalgybos ir baudžiamojo persekiojimo prioritetų (siekiant turimus pajėgumus nukreipti didžiausią žalą darančių sunkių ir labai sunkių, taip pat ONG daromų nusikaltimų prevencijai ir tyrimui), svarba. Be to, siekiant įgyvendinti vieną iš programos tikslų (antrąjį) – „sukurti aplinką, nepalankią organizuotam nusikalstamumui ir sunkiems bei labai sunkiems nusikaltimams vykdyti, ir mažinti sunkių ir labai sunkių, taip pat ONG daromų nusikaltimų žalą visuomenei“, numatoma stiprinti teisėsaugos institucijų atsaką sunkių ir labai sunkių, taip pat ONG daromų nusikaltimų organizatoriams, vykdytojams ir kitiems bendrininkams; užkirsti kelią nusikalstamu būdu gautam turtui legalizuoti ir investuoti į neteisėtą veiklą; apsaugoti valstybės ūkį nuo ONG įsiskverbimo ir kt.

Rengiamu įstatymo projektu siekiama veiksmingesnio Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo (toliau – Įstatymas) taikymo bei glaudesnės šio įstatymo nuostatų sąveikos su Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso, Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo ir kitų įstatymų nuostatomis.

Dabartinė Įstatymo redakcija neatitinka laikmečio realijų ir negali veikti vien tik pagal siaurą organizuoto nusikalstamumo užkardymo schemą, o turi apimti visas sritis, kuriose gali būti sąsajos su organizuotu nusikalstamumu. Jungtinių Tautų Konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą 31 straipsnyje nustatyta, kad valstybės „<...> laikydamosi pagrindinių savo vidaus teisės principų, siekia sumažinti esamas ar būsimas galimybes organizuotoms nusikalstamoms grupėms dalyvauti teisėtose rinkose, naudojant nusikalstamu būdu įgytas pajamas, priimdamos atitinkamus įstatymus, administracines ar kitas priemones.“ Įstatymas turi susisiekti su kitais teisės aktais ir nustatyti aiškias taikymo procedūras bei sąvokas, todėl turi būti tobulinamas, atsižvelgiant į praktines galiojančių kitų teisės aktų nuostatas. Tai įgalintų sustiprinti organizuoto nusikalstamumo, kuris suvokiamas kaip skirtingų reiškinių sąsaja, išskiriant tuos reiškinius iš aplinkos kaip vientisą derinį, kontrolę. Todėl projektu siūloma iš esmės keisti galiojančio Įstatymo nuostatas, įtvirtinti (apibrėžti) organizuoto nusikalstamumo, ONG sąvokas, susieti šį Įstatymą su Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos, baudžiamojo proceso kodekso nuostatomis, o Įstatymo pavadinimą keisti į „Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymas“.

Dabartinis teisinis reglamentavimas nėra tinkamas, todėl Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projektu (toliau – Projektas) siekiama patobulinti galiojančio Įstatymo nuostatas, užtikrinti realų ir veiksmingą organizuoto nusikalstamumo kontrolės teisinį reguliavimą, teisinėmis priemonėmis sukurti tinkamą ir veiksmingą organizuoto nusikalstamumo prevencijos organizavimo, įgyvendinimo, priežiūros ir kontrolės mechanizmą, įtvirtinti konkrečias prevencinių kontrolės priemonių rūšis, detaliau ir aiškiau reglamentuoti organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių padalinių teises ir pareigas, taip sukuriant sąlygas efektyvesnei kovai su organizuotu nusikalstamumu.

Tikimasi, kad priėmus naują Įstatymo redakciją bus efektyviau ir veiksmingiau kovojama su organizuotu nusikalstamumu, laiku užkertami ONG rengiami nusikaltimai, naujų grupuočių formavimasis, o taip pat prisidės prie Viešojo saugumo plėtos 2015–2025 metų programoje numatyto tikslo įgyvendinimo.

Dabarties bei ateities iššūkiai skatina ieškoti naujų aktyvių, veiksmingų, rezultatyvių ir principingų kovos su organizuotu nusikalstamumu kovos priemonių ir būdų. Būtina keisti ir perimti gerąją užsienio šalių praktiką (užsienio valstybių pažangiausias priemones) kovojant su organizuotu nusikalstamumu. ES Tarybos parengtame ES valstybių narių papildomų organizuoto nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo metodų ir veiksmų geros praktikos pavyzdžių rinkinyje (10899/11, 2011 m. gegužės 30 d.) pateikiami geriausi užsienio šalių (Jungtinės Karalystės, Italijos, Švedijos ir kt.) praktikos pavyzdžiai kovoje su organizuotu nusikalstamumu. Siekiant susilpninti ON verslo infrastruktūrą leidinyje akcentuojama didesnė prevencinių ir administracinių priemonių įvairovė – šalia tradicinio baudžiamojo metodo akcentuojama papildomų organizuoto nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo priemonių bei veiksmų svarba. Valstybės narės

raginamos aktyvinti policijos ir teismų darbą siekiant spręsti nusikalstamumo problemas. Stokholmo programoje tvirtinama, kad „geriausias nusikalstamumo lygio mažinimo būdas – imtis veiksmingų prevencinių priemonių, [...] vadovaujantis daugiafunkciniu požiūriu, kuris, be kita ko, apima administracinių priemonių taikymą ir administracinių institucijų bendradarbiavimo skatinimą“. Prevencinis teisėsaugos institucijų darbas tiesiogiai prisideda prie visuomenės pagrindinių poreikių tenkinimo, taip užtikrinant vieną iš svarbiausių žmogaus teisių ir gyvenimo poreikių – būti ir jaustis saugiam. Visuotinis žinojimas, kad teisėsaugos institucijos turi efektyvių teisinių įrankių kovai su organizuotu nusikalstamumu, tikėtina sustiprins nusikalstamumo prevencijos poveikį, nes organizuoto nusikalstamo pasaulio atstovai iš naujo turės įvertinti padidėjusią riziką užsitraukti atsakomybę dėl savo neteisėtos veiklos.

Kaip viena iš gerųjų kovos su organizuotu nusikalstamumu pavyzdžių, išskiriama Italija, kuri yra įdiegusi prevencinio pobūdžio nebaudžiamąją sistemą, kuri visiškai nepriklauso nuo baudžiamosios. Individualios prevencinės priemonės (judėjimo ir apsigyvenimo laisvės apribojimas, pvz., speciali viešojo saugumo priežiūra, draudimas arba įpareigojimas neišvykti iš tam tikros savivaldybės teritorijos, turto areštas ir konfiskavimas) taikomos asmenims, kurie laikomi socialiai pavojingais, nepaisant, ar jie dalyvauja vykdant nusikaltimus. Paminėtina, kad Italijos prevencinių priemonių sistema laikoma iš esmės atitinkančia Europos žmogaus teisių konvencijoje įtvirtintus principus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Projektą parengė Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2013 m. lapkričio 13 d. sprendimu Nr. SV-S-431 „Dėl darbo grupės Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti sudarymo“ sudaryta darbo grupė.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Šiuo metu galiojantis Įstatymas nustato organizuoto nusikalstamumo užkardymo priemones, jų taikymo principus, pagrindus ir skyrimo tvarką. Įstatyme nėra apibrėžtos nei organizuoto nusikalstamumo, nei ONG sąvokos, nereglamentuotos organizuoto nusikalstamumo užkardymą įgyvendinančių padalinių teisės ir pareigos, nesukurtas koordinavimo mechanizmas. Praktikoje susiduriama ir su teisinio reguliavimo spragomis, pvz. ikiteisminio tyrimo bylą dėl ONG narių perdavus į teismą, pagal šiuo metu galiojančią teisinę reglamentavimą, kriminalinės žvalgybos ir proceso veiksmai ONG narių atžvilgiu dėl tų pačių veikų nebegali būti atliekami ir nėra galimybės prevenciškai užtikrinti, kad tokie asmenys toliau nevykdytų nusikalstamos veiklos. Įstatymo nuostatos nesusietos su Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos, baudžiamojo proceso kodekso nuostatomis, todėl dažnai iškyla praktinės Įstatymo taikymo problemos.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Projektu nustatoma organizuoto nusikalstamumo kontrolės paskirtis, pagrindinės sąvokos bei principai, organizuoto nusikalstamumo kontrolės institucijos, jų teisės ir pareigos organizuoto nusikalstamumo kontrolės srityje, organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės, tikslai ir uždaviniai, taikymo pagrindai.

Nors Projekte išlieka tos pačios dvi organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės (oficialus perspėjimas ir teismo įpareigojimai), tačiau praplečiamos jų rūšys, keičiama jų skyrimo ir apskundimo tvarka. Projektu siūloma praplėsti teismo skiriamų įpareigojimų sąrašą šiomis priemonėmis: nevairuoti transporto priemonės; informuoti pareigūną apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 bazinių socialinių išmokų (BSI); įpareigoti asmenį ir su juo susijusius asmenis deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas; taikyti turto areštą; taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla; taikyti intensyvią priežiūrą.

Projektu siekiama kaip išskirtinę prevencinę priemonę įtvirtinti didesnės kaip 15 000 eurų vertės nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimą. Tokiu atveju asmuo nėra kaltinamas nusikaltimo padarymu, o jo reikalaujama tik pagrįsti turto įsigijimo ir (ar) gautų pajamų teisėtumą. Sprendimas dėl nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo gali būti priimamas, kuomet asmuo neįvykdo teismo įpareigojimo deklaruoti turtą ir (ar) pajamas arba nors ir įvykdo įpareigojimą deklaruoti, tokia deklaracija nepagrindžia nuosavybės, patikėjimo ar kitokio pobūdžio teise valdomo, naudojamo, disponuojamo turto ir (ar) pajamų įgijimo teisėtu būdu.

Atsižvelgiant į tai kad turto konfiskavimas ne tik šalina motyvaciją daryti tokius nusikaltimus, bet ir atima galimybę finansuoti tolesnę neteisėtą veiklą bei vykdyti naujas nusikalstamas veikas, nemažai ES valstybių (tokios kaip Airija, Italija, Slovėnija, Rumunija, Bulgarija, Anglija, Slovakija) kaip prevencinę priemonę šalies įstatymuose jau yra įteisinusios civilinę konfiskaciją t. y. procesą, kai turtas konfiskuojamas pagal atskirą, nuo baudžiamojo proceso nepriklausomą procedūrą, kuri yra civilinės teisinės prigimties (kai asmuo iš kurio konfiskuojamas turtas nėra pripažįstamas kaltu dėl nusikaltimo padarymo, o iš jo paimtas turtas – nėra kriminalinė bausmė).

Turto konfiskavimo taikymo procesas, skirtingai nuo baudžiamojo proceso, yra prevencinė priemonė, skirta užkirsti kelią neteisėtai panaudoti konfiskuojamą turtą, kuris taikytinas remiantis įstatymu, siekiant užtikrinti viešąjį interesą – užkirsti kelią neteisėtam turto, kurio teisėta kilmė neįrodyta, panaudojimui visuomenei pavojingu būdu. Pažymėtina, kad net Europos Žmogaus Teisių Teismas, sprenddamas dėl turto konfiskavimo atitikties Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos pirmojo protokolo 1 straipsnyje įtvirtintam proporcingumo principui, yra pabrėžęs, kad žemesnio neteisėtos turto kilmės įrodymų pakankamumo, nei būtinas įrodyti

nusikaltimą ir kartu konfiskavimui palankių prezumpcijų taikymas prevenciniais tikslais kovojant su svarbiausiais nusikaltimais (organizuotu nusikalstamumu, prekyba narkotikais) atitinka šio tikslo svarbą ir neprieštarauja proporcingumo principui.

Atsižvelgiant į tai, kad vienas pagrindinių organizuoto nusikalstamumo tikslų yra pelnas, turtas, todėl Projekte numatyta viena iš kontrolės priemonių – turto areštas, kuri yra šiuolaikinė priemonė, veiksmingai taikoma ir kitose ES šalyse. Pažymėtina, kad Projekte įtvirtintas turto areštas suprantamas ne kaip galutinis *de facto* turto praradimas ar netekimas, o tik *de jure* – laikinas priverstinis uždraudimas asmeniui visiškai ar iš dalies valdyti, naudotis ir disponuoti turtu. Be to, teismo sprendimas areštuoti turtą nereiškia, kad areštuotas turtas bus konfiskuojamas.

Sėkmę kovoje su organizuotu nusikalstamumu taip pat lemia ONG narių ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo galimybės, todėl Projekte siūlomas naujas teisinis institutas, galiosiantis tik šio įstatymo rėmuose – atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka. Šis naujas teisinis institutas iš esmės yra įtvirtintas ir Jungtinių Tautų Konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą 26 straipsnyje, numatančiame įvairias priemones, skatinančias asmenis bendradarbiauti su teisėsauga. Šiame straipsnyje taip pat numatyta, kad kiekviena valstybė, vadovaudamasi savo „<...> vidaus teisės principais, apsvarsto klausimą dėl galimybės suteikti imunitetą nuo baudžiamojo persekiojimo asmeniui <...>“. Tokio instituto įtvirtinimas specialiaame teisės akte – Projekte, ne tik nubrėš asmens ir teisėsaugos bendradarbiavimo ribas, įtvirtins visuomenės ir valstybės intereso viršenybę, teisių ir laisvių apsaugą, bet sudarys palankias sąlygas veiksmingai kovoti su organizuotu nusikalstamumu ir jo keliamomis grėsmėmis.

ONG nusikalstamų veikų tyrimas ir atskleidimas užtrunka labai ilgai, dažnai kai kurie nusikaltimai nėra žinomi (ne dėl latentiskumo) ir nėra sietini su konkrečia ONG, todėl manytina, kad Projekte numatyta valstybės garantuojama išlyga – atsisakymas su teisėsauga bendradarbiaujančių asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, be sudėtingų proceso stadijų padės teisėsaugos institucijoms ne tik užkirsti kelią sunkių ar labai sunkių nusikaltimų padarymui, bet ir juos išaiškinti, demaskuoti nacionaliniu ir (ar) tarptautiniu mastu veikiančias ONG ir jas išskaidyti, pažaboti išsikerojusią ONG veiklą. Šis naujas teisinis institutas leis tinkamai suregulmentuoti teisėsaugos institucijos ir asmens, sutinkančio bendradarbiauti su teisėsauga, konfidencialumą (skirtingai nei atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės atveju), paties bendradarbiavimo proceso slaptumo išsaugojimą, todėl tikėtina, kad ONG nariai, turėdami galimybę išlikti viešai nežinomais bus labiau linkę bendradarbiauti su teisėsauga ir teikti informaciją.

Pagal teisių ir pareigų vienovės principą teisių įgijimas yra neatsiejamas nuo pareigų įgijimo. Šio atveju, valstybė ir LR Konstitucija aiškiai nubrėžia ribas – laikytis įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų, nepažeisti ir nesiiekti, nesudaryti ateities sąlygų pažeisti kitų asmenų prigimtinių teisių ir laisvių. Todėl bet kokia teisė į privatumą gali būti ribojama, kai ribojimai yra būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves ir Konstitucijoje

įtvirtintas vertybes, taip pat konstituciškai svarbius tikslus (Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d., 2002 m. spalio 23 d. nutarimai). Atsižvelgiant į Projekte numatytą organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių – teismo įpareigojimų jautrumą, konstitucingumą asmens teisių ir laisvių apribojimo kontekste, bei siekiant užtikrinti asmens teisių ir laisvių apsaugą, sprendimą skirti arba neskirti teismo įpareigojimą (-us) priima teismas, kaip vienintelė teisingumą vykdanči institucija. Be to, Projekte numatyta galimybė teisme sprendžiant teismo įpareigojimų skyrimo klausimą, taip pat nagrinėjant skundą dėl paskirto teismo įpareigojimo, dalyvauti asmens (kuriam siūloma paskirti ar kuriam buvo paskirti teismo įpareigojimai) advokatui (atstovui). Projekte taip pat numatyta, kad tokio asmens advokatas (atstovas) taip pat turi teisę apskusti teisėjo sprendimą skirti teismo įpareigojimą (-us) ar teismo sprendimą konfiskuoti nepagrįstą turtą ir (ar) pajamas.

Taigi, organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių skyrimo tikslingumas ir proporcingumas organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždaviniams yra išimtinai teismo prerogatyva. Teismas sprendamas klausimą dėl konkrečios organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės skyrimo asmeniui, nagrinės ne tik teikimo pagrįstumą, bet ir teikimo teisinį pagrindą, kuris siejamas ne tik su Projekto uždaviniais, bet ir su Projekto 7 straipsnyje įtvirtintais bendraisiais organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių taikymo pagrindais. Visais atvejais teikime teismui bus nurodoma faktinė medžiaga ar įstatymų nustatyta tvarka gauti patikrinti duomenys, pagrindžiantys konkrečios priemonės skyrimo tikslingumą.

Priėmus įstatymą stiprės nusikalstamų veikų prevencija, augs pasitikėjimas teisėsaugos institucijomis, gerės viešojo saugumo būklės vertinimas, didės savo gyvenamojoje vietoje saugiai besijaučiančių, gerai kriminogeninę situaciją vertinančių ir manančių, kad rizika tapti nusikaltimo auka maža, gyventojų skaičius. Analizuojant viešojo saugumo situacijos ir policijos veiklos vertinimo sąsajas, galima teigti, kad gyventojai, kurie pasitiki policija ir kitomis teisėsaugos institucijomis, jaučiasi saugesni. Visuotinis žinojimas apie kovos su organizuotu nusikalstamumu stiprinimą, galimybių nebaudžiamai įvykdyti nusikalstamas veikas mažinimas, sugriežtintų organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių taikymas, ne tik didins pasitikėjimą teisėsaugos institucijomis, bet ir galimai atgrasys asmenis užsiimti pavojingomis nusikalstamomis veiklomis t. y. turės tiesioginės teigiamos įtakos kriminogeninės situacijos gerinimui.

Numatomi šie teigiami rezultatai:

1) detaliau, aiškiau, atsižvelgiant į šiandienos realijas ir susiklosčiusią gerąją praktiką, reglamentuota organizuoto nusikalstamumo kontrolė, reglamentuotas jos koordinavimo mechanizmas;

2) užtikrinta pagrindinių žmogaus ir piliečių teisių bei laisvių apsauga, tuo pačiu sukuriant sąlygas efektyvesnei kovai su organizuotu nusikalstamumu.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas Projektas turės teigiamą poveikį kriminogeninei situacijai, leis sukurti sąlygas efektyvesnei kovai su organizuotu nusikalstamumu.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Projektas nesusijęs su įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus šį Projektą, reikės pakeisti:

Kriminalinės žvalgybos įstatymą.

Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą.

Gyventojų turto deklaravimo įstatymą.

Baudžiamojo proceso kodeksą.

Aviacijos įstatymą.

Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymą.

Administracinių nusižengimų kodeksą.

Strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčių įmonių ir įrenginių bei kitų nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių įmonių įstatymą.

Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą.

Pluoštinių kanapių įstatymą.

Korupcijos prevencijos įstatymą.

Asmens ir turto saugos įstatymą.

Sprogmenų apyvartos kontrolės įstatymą.

Narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) kontrolės įstatymą.

Civilinių pirotechnikos priemonių apyvartos kontrolės įstatymą.

Radiacinės saugos įstatymą.

Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymą.

Intensyvios priežiūros vykdymo ir kontrolės taisyklės, patvirtintas Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymu 2014 m. gruodžio 15 d. įsakymu Nr. 1V-863.

Teisės vairuoti transporto priemonės atėmimo ir gražinimo tvarkos aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2009 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 1V-418 (Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2015 m. vasario 19 d. įsakymo Nr. 1V-100 redakcija).

Lietuvos Respublikos Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai reikės nustatyti Projekto 20 straipsnyje minimą Turto ir (ar) pajamų deklaravimo ir pagrindimo tvarką.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Projektas parengtas laikantis nustatytų reikalavimų.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir ES dokumentus.

Projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei ES dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2016 m. gruodžio 31 d. patvirtins Įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Įstatymo įgyvendinimui papildomų biudžeto lėšų nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projektas bus paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*: „organizuotas nusikalstamumas“, „organizuota nusikalstama grupė“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.

Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR KONTROLĖS
ĮSTATYMAS**

**PIRMAS SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šiuo įstatymu siekiama teisinėmis priemonėmis kontroliuoti ir užkardyti organizuotą nusikalstamumą, siekiant užtikrinti kiekvieno žmogaus, visuomenės ir valstybės saugumą, asmens teises ir laisves, Konstitucijoje įtvirtintus visuomenės gyvenimo teisinius pagrindus.
2. Šis įstatymas nustato teisinius organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės bei jos koordinavimo pagrindus, uždavinius ir principus, organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių padalinių teises ir pareigas, kontrolės priemones ir jų taikymą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Asmuo, susijęs su organizuotu nusikalstamumu** – tai asmuo, apie kurį įstatymų nustatyta tvarka gauta informacija, liudijanti, kad šis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai palaiko nuolatinius, abipusiai naudingus ryšius su organizuotomis nusikalstamomis grupėmis arba jų nariais, jei tokių ryšių palaikymas bei paties asmens elgesys (užfiksuoti veiksmai) sudaro pagrindą manyti, kad asmuo gali žinoti apie organizuotos nusikalstamos grupės ar atskirų jos narių (ar nario) vykdomą nusikalstamą veiklą.
2. **Organizuota nusikalstama grupė** – tai organizuota fizinių asmenų, veikiančių tam tikrą laiką tarpą, pasiskirsčiusių funkcijų ar užduočių vykdymą, taikančių vidinius disciplinos, pasitikėjimo ir (ar) kontrolės principus ir (ar) naudojančių prievartos priemones, įskaitant bauginimą, grupė, kurios tikslas vykdyti sunkius ir (ar) labai sunkius nusikaltimus, nukreiptus į pelno ir (ar) kitokios naudos gavimą.
3. **Organizuotas nusikalstamumas** – tai organizuotų nusikalstamų grupių nusikalstamų veikų prieš visuomenę ir valstybės saugumą, žmogaus gyvybę, sveikatą, ekonomiką, verslo tvarką, valstybės finansus ar nuosavybę vykdymas.

4. **Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos** – Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatyme numatytos kriminalinės žvalgybos pagrindinės institucijos, šio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka vykdančios veiklą, kuria siekiama kontroliuoti organizuotą nusikalstamumą.

5. **Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai** (toliau – padaliniai) – kriminalinę žvalgybą įgalioti vykdyti padaliniai, šio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka vykdančios veiklą, kuria siekiama kontroliuoti organizuotą nusikalstamumą.

6. **Pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių sąrašas** (toliau – Sąrašas) – pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių, kurias atrinko Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas) ar jo įgaliota policijos įstaiga su kriminalinės žvalgybos pagrindinėmis institucijomis, vadovaujantis sukauptos informacijos apie asmenų veiklą analitiniu įvertinimu pagal šių institucijų patvirtintą metodologiją, sąrašas.

3 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės principai

Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės turi būti taikomos laikantis šių principų:

1) asmens teisių ir laisvių apsaugos principas – asmens teisės ir laisvės gali būti apribotos tik įstatymuose numatytais atvejais ir nustatyta tvarka, siekiant apginti kito asmens teises ir laisves, nuosavybę, visuomenės ir valstybės saugumą, o asmuo, manantis, kad jo teisės ir laisvės yra pažeistos, turi teisę į gynybą.

2) įtikinėjimo bei prievartos derinimo principas – asmens atžvilgiu taikomi teisių ir laisvių apribojimai, siekiant užtikrinti valstybės, visuomenės ir atskirų jos narių teisėtus interesus bei saugumą, turi būti taikomi tik tuo atveju, kai įtikinimo priemonės nebuvo veiksmingos arba įstatyme numatytais atvejais negalimos (kai įtikinimo priemonėmis neįmanoma būtų pasiekti įstatymo tikslų);

3) proporcingumo principas – asmens atžvilgiu taikomų teisių ir laisvių apribojimų mastas bei griežtumas turi būti proporcingas padaryto pažeidimo sunkumui, keliamai grėsmei ir būtinas teisėtam ir visuotinai reikšmingam tikslui pasiekti.

4) savalaikiškumo principas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos privalo nedelsiant reaguoti į organizuoto nusikalstamumo pokyčius įstatyme numatytais priemonėmis, kai šių priemonių taikymas yra veiksmingiausias įstatyme numatytiems tikslams pasiekti.

5) teisėto duomenų naudojimo principas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos tvarko teisės aktų nustatyta tvarka gautus viešus ir įslaptintus duomenis, būtinus organizuoto nusikalstamumo kontrolės uždaviniams įgyvendinti, neviršydamos savo

kompetencijos ir, kiek tai įmanoma, užtikrindamos duomenų tikslumą, išsamumą, naujumą ir patikimumą.

6) viešojo intereso apsaugos ir gynybos principas – privaloma imtis visų Įstatyme numatytų priemonių, siekiant užkirsti kelią viešojo intereso pažeidimams ir jį apsaugoti, o intereso pažeidimo atveju – imtis priemonių apginti pažeistą viešąjį interesą ir jį atstatyti.

4 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždaviniai

Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės uždaviniai yra:

- 1) atskleisti ir šalinti organizuoto nusikalstamumo priežastis ir sąlygas;
- 2) atgrasinti asmenis nuo nusikalstamų veikų darymo ir dalyvavimo organizuotų nusikalstamų grupių sudėtyje;
- 3) teisinėmis priemonėmis užtikrinti tinkamą ir veiksmingą organizuoto nusikalstamumo prevencijos organizavimo, įgyvendinimo, priežiūros ir kontrolės mechanizmą;
- 4) užtikrinti nusikalstamų veikų atskleidimą ir tyrimą.

5 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimas ir bendradarbiavimas

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimą vykdo ir taktiką formuoja Policijos departamentas, suderinęs su Lietuvos Respublikos generaline prokuratūra (toliau – Generalinė prokuratūra). Kitos organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos pagal kompetenciją dalyvauja organizuoto nusikalstamumo kontrolės koordinavimo procesuose.

2. Policijos departamentas, koordinuodamas organizuoto nusikalstamumo kontrolę, pagal kompetenciją:

- 1) prognozuoja ir nustato rizikos veiksnius, pavojus ir grėsmes, kylančius dėl organizuoto nusikalstamumo;
- 2) koordinuoja kontrolės priemonių atlikimą tarp organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų;
- 3) bendradarbiauja su užsienio šalių teisėsaugos institucijomis, atsakingomis už organizuoto nusikalstamumo tyrimą, pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose, Europos Sąjungos institucijose, komitetuose ir grupėse;
- 4) ne rečiau kaip kartą per metus iš kriminalinės žvalgybos pagrindinių institucijų, užsienio valstybių teisėsaugos institucijų bei tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos agentūrų gauna ir apibendrina patikrintus duomenis apie asmenų ryšius su organizuotomis nusikalstamomis grupėmis ar

jų nariais. Šios analizės pagrindu, pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų patvirtintą metodologiją, sudaro Sąrašą, kurį teikia tvirtinti Generalinei prokuratūrai. Teisės aktų nustatyta tvarka Sąrašas įslaptinamas ir išsiunčiamas kitoms organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančioms institucijoms.

3. Kitos organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos pagal kompetenciją:

1) analizuoja ir vertina organizuoto nusikalstamumo priežastis, teikia duomenis Policijos departamentui dėl organizuotos nusikalstamos grupės įtraukimo į Sąrašą;

2) suderinusios su Policijos departamentu inicijuoja kontrolės priemonių taikymą Sąrašo grupės nariams arba asmenims, susijusiems su į Sąrašą įtraukta organizuota nusikalstama grupe.

6 straipsnis Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių padalinių teisės ir pareigos

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai turi teisę:

1) naudotis kriminalinės žvalgybos subjektų teisėmis ir pareigomis ir atlikti kriminalinės žvalgybos tyrimą Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo nustatytais pagrindais.

2) teisės aktuose nustatyta tvarka gauti iš juridinių ar fizinių asmenų informaciją, reikalingą organizuoto nusikalstamumo kontrolės uždaviniams pasiekti;

3) bendradarbiauti su užsienio valstybių teisėsaugos institucijomis bei tarptautinėmis organizacijomis, Europos Sąjungos agentūromis, teikti paramą, keistis informacija;

4) kviesti asmenis, kuriems planuojamos taikyti ar pritaikytos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės;

5) tikrinti, ar asmuo nepakeitė nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būna gyvenamojoje vietoje, ar nesilanko teismo sprendime nurodytose vietose, kai tai susiję su teismo įpareigojimo vykdymo kontrole;

6) teisės aktuose nustatyta tvarka tvarkyti asmens duomenis;

7) imti biometrinius duomenis iš asmenų, kuriems pritaikytos kontrolės priemonės, juos fotografuoti, daryti garso ar vaizdo įrašus.

2. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantys padaliniai privalo:

1) užtikrinti asmens teisių ir teisėtų interesų apsaugą;

2) taikyti kontrolės priemones tik tuo atveju, kai kitais būdais neįmanoma ar sudėtinga apginti asmenį, visuomenės ar valstybės interesus;

3) užtikrinti gautos informacijos saugumą;

4) nutraukti kontrolės priemonių atlikimą, kai jomis pasiekiami kontrolės priemonių skyrimo metu kelti tikslai, arba paaiškėja, kad kontrolės priemonių skyrimas yra nebetikslingas.

ANTRAS SKYRIUS

ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO KONTROLĖS PRIEMONĖS

7 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonių taikymo pagrindai

Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės gali būti taikomos asmenims, apie kuriuos įstatymų nustatyta tvarka gauta patikrintų duomenų ir yra pakankamas pagrindas manyti, kad šie asmenys yra organizuotos nusikalstamos grupės nariai. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės taip pat gali būti taikomos asmenims, susijusiems su organizuotu nusikalstamumu.

8 straipsnis. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės

1. Organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės gali būti taikomos, jeigu yra šiame įstatyme numatyti pagrindai. Kontrolės priemonės yra oficialus perspėjimas ir teismo įpareigojimai.

2. Oficialus perspėjimas – organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio pareigūno (toliau – pareigūnas) rašytinis reikalavimas asmeniui būtinai laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų, nevaržyti kitų asmenų teisių ir laisvių, nedaryti teisės pažeidimų ir supažindinimas su galimomis teisinėmis pasekmėmis.

3. Teismo įpareigojimai – tam tikrų pareigų ir (ar) teisių apribojimo asmenims nustatymas prevenciniais tikslais, siekiant apsaugoti visuomenės ir valstybės saugumą, užtikrinti viešąją tvarką, užtikrinti kitų asmenų teises ir laisves. Teismo įpareigojimų rūšys:

1) nepalaikyti ryšių su nurodytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis;

2) nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatyto laiku būti gyvenamojoje vietoje;

3) nesilankyti nurodytose vietose;

4) nevairuoti transporto priemonės;

5) informuoti pareigūną apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 bazinių socialinių išmokų (toliau – BSI);

6) areštuoti turtą;

7) įpareigoti asmenį ir su juo susijusius asmenis deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas;

8) taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla;

9) taikyti intensyvią priežiūrą.

4. Oficialus perspėjimas gali būti taikomas asmeniui, kuris yra organizuotos nusikalstamos grupės narys ar yra asmuo, susijęs su organizuotu nusikalstamumu. Jei toks asmuo, kuriam pritaikytas ir pareikštas oficialus perspėjimas, nesilaiko šio perspėjimo reikalavimų, jam gali būti skirti šio straipsnio 3 dalies 1–5 ir (ar) 8–9 punktuose nurodyti teismo įpareigojimai.

5. Teismo įpareigojimai, nurodyti šio straipsnio 3 dalies 6 ir 7 punktuose be oficialaus perspėjimo gali būti taikomi Sąraše įvardintos grupės nariui arba asmeniui, susijusiam su šia grupe.

6. Asmens, kuriam skirtos kontrolės priemonės, duomenys įrašomi į policijos žinybinį Prevencinio poveikio priemonių taikymo registrą ir tvarkomi šio registro nuostatų nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Oficialaus perspėjimo pareiškimo tvarka ir pasekmės

1. Atsižvelgiant į surinktus duomenis ir esant šio įstatymo 7 straipsnyje įtvirtintiems pagrindams, pareigūnas, suderinęs su padalinio vadovu, gali pareikšti asmeniui oficialų perspėjimą.

2. Sprendimas dėl oficialaus perspėjimo taikymo asmeniui įforminamas raštišku nutarimu. Nutarimą patvirtina padalinio vadovas.

3. Oficialus perspėjimas pateikiamas asmeniui susipažinti, pasirašyti ir jam įteikiamas oficialaus perspėjimo nuorašas. Pareiškiant asmeniui oficialų perspėjimą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas).

4. Jei asmuo, kuriam pritaikytas oficialus perspėjimas, atsisako susipažinti ir (ar) pasirašyti ir (ar) priimti oficialaus perspėjimo nuorašą, arba dėl fizinių trūkumų ar kitokių priežasčių negali atlikti aukščiau išvardintų veiksmų, apie tai pažymima nutarime, pareigūnas tai patvirtina parašu ir laikoma, kad asmuo yra susipažinęs su oficialiu perspėjimu. Oficialaus perspėjimo įteikimas gali būti fiksuojamas garso ir (ar) vaizdo priemonėmis.

5. Jei asmuo, kuriam pritaikytas oficialus perspėjimas, nesilaiko šio perspėjimo reikalavimų, pareigūnas, suderinęs su padalinio vadovu, gali kreiptis į teismą su prašymu skirti tokiam asmeniui teismo įpareigojimus.

10 straipsnis. Oficialaus perspėjimo apskundimo tvarka

1. Nutarimas, kuriuo skiriamas oficialus perspėjimas, gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio buvimo vietą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatomis.

2. Nutarimo, kuriuo skiriamas oficialus perspėjimas, apskundimas nesustabdo jo galiojimo. Kol toks skundas neišnagrinėtas asmeniui negali būti skiriami teismo įpareigojimai.

3. Teismui nagrinėjant skundą, gali būti rengiamas posėdis, į kurį kviečiamas pareigūnas ir asmuo, kuriam buvo pareikštas oficialus perspėjimas. Teisme nagrinėjant skundą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas). Šių asmenų, jeigu jiems buvo laiku pranešta apie teismo posėdžio datą, neatvykimas, netrukdo nagrinėti skundo.

11 straipsnis. Teismo įpareigojimų skyrimo tvarka

1. Esant šio įstatymo 7 straipsnio, 8 straipsnio 5 dalies taikymo pagrindams ar 9 straipsnio 5 dalies sąlygoms, pareigūnas privalo asmenį iškviešti atvykti, o asmeniui nustatytu laiku neatvykus, atvesdinti į padalinį ir gauti paaiškinimus apie aplinkybes, dėl kurių galima kreiptis į teismą dėl teismo įpareigojimų skyrimo. Dėl gautų paaiškinimų surašomas tarnybinis pranešimas. Tarnybinis pranešimas pateikiamas tvirtinti padalinio vadovui, kuris priima sprendimą kreiptis arba nesikreipti į teismą su teikimu.

2. Padalinio vadovui nusprendus kreiptis į teismą su teikimu, pareigūnas surašo teikimą teismui dėl teismo įpareigojimų skyrimo asmeniui.

3. Teikime skirti asmeniui teismo įpareigojimus nurodoma:

- 1) teikimą surašiusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) asmens, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, duomenys: vardas, pavardė, asmens kodas, gimimo metai (jei nėra asmens kodo), gyvenamoji vieta ir kiti reikšmingi duomenys, priklausomai nuo siūlomų skirti teismo įpareigojimų rūšių;
- 3) motyvai, kuriais grindžiama būtinybė taikyti teismo įpareigojimus;
- 4) siūlomų skirti teismo įpareigojimų rūšis, trukmė bei sąlygos.

4. Prie teikimo pridedami vieši ir Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka įslaptinti dokumentai apie asmens veiklos pavojingumą bei kiti duomenys, reikšmingi sprendžiant klausimą dėl teismo įpareigojimų skyrimo.

5. Teikimą skirti teismo įpareigojimus nagrinėja ir sprendžia apylinkės teismo teisėjas pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio buvimo vietą, dalyvaujant asmeniui, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, ir pareigūnui. Nagrinėdamas teikimus apylinkės teismo

teisėjas vadovaujasi Administracinių bylų teisenos įstatymo ir Civilinio proceso kodekso normomis tiek, kiek jų nereglamentuoja šis įstatymas. Teisme sprendžiant teismo įpareigojimų skyrimo klausimą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas).

6. Jei asmuo, dėl kurio teismas nagrinėja teikimą dėl teismo įpareigojimų skyrimo, neatvyksta į teismą be paaiškinamos priežasties, tokio asmens atžvilgiu teismas priima nutarimą laikinai sulaikyti ir pristatyti asmenį į teismą. Laikinais sulaikytas asmuo per kuo trumpesnius terminus turi būti pristatytas į teismą. Laikinas sulaikymas pagal teismo nutarimą negali trukti ilgiau nei 48 valandas.

7. Teismas gautą teikimą skirti asmeniui teismo įpareigojimus išnagrinėja ne vėliau kaip per 48 valandas. Išklausęs paaiškinimus ir susipažinęs su medžiaga, teisėjas priima sprendimą skirti arba neskirti asmeniui teismo įpareigojimus.

8. Asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę duoti teisėjui paaiškinimus bei susipažinti su teismui pateikta medžiaga. Asmuo, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, turi teisę susipažinti su įslaptinta informacija, taip pat su kita medžiaga, kurios atskleidimas yra ribotas, Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo bei kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Asmens, kuriam siūloma skirti teismo įpareigojimus, atstovas (advokatas) turi teisę susipažinti su teismui pateikta medžiaga teisės aktų nustatyta tvarka.

9. Teismas gali skirti asmeniui vieną ar kelis teismo įpareigojimus. Skirdamas teismo įpareigojimus, teismas nustato jų trukmę ir (ar) įvykdymo terminą. Teismo įpareigojimų trukmė negali viršyti 3 mėnesių laikotarpio. Jeigu teismo įpareigojimais nepasiekiami kontrolės priemonių skyrimo metu kelti tikslai, paskirti teismo įpareigojimai gali būti pratęsti dar iki 3 mėnesių. Teismo įpareigojimų pratęsimų skaičius neribojamas. Pratęsimo klausimas sprendžiamas bei sprendimai dėl įpareigojimų paskyrimo ar nepaskyrimo skundžiami šio įstatymo nustatyta tvarka.

10. Pareigūnas privalo kreiptis į įpareigojimus skyrusį teismą su teikimu dėl nustatyto teismo įpareigojimų panaikinimo ankščiau laiko, kai gauti duomenys rodo, kad kontrolės priemonės pasiekė nustatytus tikslus arba jos yra nebetikslingos. Pareigūno prašymas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka.

12 straipsnis. Teismo įpareigojimų apskundimo tvarka

1. Asmuo, kuriam buvo paskirti teismo įpareigojimai, jo advokatas ar pareigūnas turi teisę apskusti teisėjo sprendimą skirti arba neskirti teismo įpareigojimus apygardos teismui. Teismo įpareigojimą, nurodytą šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalies 6 punkte, gali apskusti ir kiti turto savininkai (bendraturčiai). Skundai paduodami per skundžiamą sprendimą priėmusį teismą per 20 kalendorinių

dienų nuo teisėjo sprendimo skirti teismo įpareigojimus priėmimo dienos. Apygardos teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas. Apygardos teismo sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų nuo reikiamos medžiagos gavimo iš skundžiamą sprendimą priėmusio teismo.

2. Apskundęs teismo sprendimą skirti teismo įpareigojimus, asmuo privalo laikytis įpareigojimų sąlygų iki galutinio sprendimo priėmimo.

3. Teismui nagrinėjant skundą, gali būti rengiamas posėdis, į kurį kviečiamas pareigūnas ir asmuo, kuriam buvo paskirti ar nepaskirti teismo įpareigojimai. Teisme nagrinėjant skundą gali dalyvauti tokio asmens advokatas (atstovas). Šių asmenų, jeigu jiems buvo laiku pranešta apie teismo posėdžio datą, neatvykimas, netrukdo nagrinėti skundo.

13 straipsnis. Teismo įpareigojimų vykdymo kontrolė

1. Teismo įpareigojimų vykdymą kontroliuoja juos inicijavęs organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinantis padalinys. Organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančių institucijų susitarimu atskirų teismo įpareigojimų vykdymą gali perimti kontroliuoti policijos padaliniai.

2. Asmuo, pažeidęs teismo įpareigojimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

14 straipsnis. Teismo įpareigojimo nepalaikyti ryšių su konkrečiai išvardytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis vykdymas

Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nepalaikyti ryšių su konkrečiai išvardytais asmenimis tiesiogiai, per kitus asmenis, techninėmis ar kitomis priemonėmis, privalo neinicijuoti ir vengti bet kokių kontaktų bet kokia forma su teismo sprendime nurodytais asmenimis.

15 straipsnis. Teismo įpareigojimo nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje, norėdamas pakeisti gyvenamąją vietą privalo motyvuotu raštu kreiptis į pareigūną, kuris per 7 kalendorines dienas pateikia motyvuotą atsakymą dėl priimto sprendimo.

2. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nekeisti nuolatinės gyvenamosios vietos be pareigūno sutikimo ir nustatytu laiku būti gyvenamojoje vietoje, privalo neišeiti iš gyvenamosios vietos sprendime nustatytu laiku.

16 straipsnis. Teismo įpareigojimo nesilankyti nurodytose vietose vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nesilankyti nurodytose vietose, privalo vengti bet kuriuo paros metu būti teismo sprendime nurodytose vietose.

2. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nesilankyti nurodytose vietose, dėl atsiradusių svarbių priežasčių, norėdamas apsilankyti teismo sprendime nurodytoje vietoje, privalo motyvuotu raštu, nuroydamas apsilankymo tikslą, laiką bei trukmę, kreiptis į pareigūną, kuris per 3 kalendorines dienas pateikia motyvuotą atsakymą dėl priimto sprendimo.

17 straipsnis. Teismo įpareigojimo nevairuoti transporto priemonės vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas nevairuoti transporto priemonės, nuo sprendimo priėmimo dienos privalo nevairuoti vairuotojo pažymėjime nurodytų kategorijų transporto priemonių ir per 3 dienas nuo sprendimo priėmimo pateikti pareigūnui vairuotojo pažymėjimą.

2. Jeigu asmuo vengia atiduoti pareigūnui vairuotojo pažymėjimą, yra laikoma, kad asmuo neturi teisės vairuoti transporto priemonės teismo įpareigojimo skirtam terminui ir toks asmuo atsako įstatymų nustatyta tvarka.

3. Teismo įpareigojimas nevairuoti transporto priemonės vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Teismo įpareigojimo informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, vykdymas

1. Asmuo, kuriam skirtas teismo įpareigojimas informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, privalo per 10 kalendorinių dienų nuo sandorio sudarymo dienos apie tokius sandorius raštu informuoti pareigūną.

2. Rašte dėl informavimo apie sandorį turi būti nurodomo sandorio šalių duomenys, objektas ir sandorio suma. Raštas turi būti pasirašytas asmens, kurio atžvilgiu teismas priėmė sprendimą dėl įpareigojimo informuoti apie visus sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI. Kartu su raštu pateikiamos ir dokumentų, patvirtinančių vykdytus sandorius, kopijos.

3. Informavimas apie sandorius, kurių vertė yra didesnė nei 40 BSI, vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Turto arešto vykdymas

1. Turto areštas – laikinas priverstinis uždraudimas asmeniui visiškai ar iš dalies valdyti, naudotis ar disponuoti turtu.

2. Teismo sprendimas areštuoti turtą ne vėliau kaip kitą darbo dieną paskelbiamas asmeniui, kurio turtas areštuojamas, ir visiems areštuojamo turto savininkams (bendraturčiams). Turto areštas įsigalioja nuo teismo sprendimo areštuoti turtą paskelbimo asmeniui, o jeigu nėra galimybės paskelbti, nuo teismo sprendimo areštuoti turtą įregistravimo Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registre. Teismo sprendimo areštuoti turtą nuorašas įteikiamas visiems areštuojamo turto savininkams (bendraturčiams).

3. Pareigūnas teismo sprendimą areštuoti turtą ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo pateikia Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registru.

4. Tuo atveju, kai teismo sprendimu areštuojamas viešame registre įregistruotas turtas ir taikomas vien draudimas disponuoti šiuo turtu, teismo sprendimo dėl turto arešto įvykdymui pakanka įregistruoti areštą Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registre.

5. Tais atvejais, kai apribojamos visos nuosavybės teisės į asmens turtą ar turtas perduodamas saugoti arba administruoti kitiems asmenims arba yra paimami dokumentai, patvirtinantys asmens turtines teises, taip pat atvejais, kai apribojamos teisės į turto registre neregistruojamą kilnojamąjį turtą, turi būti sudarytas šio turto aprašas.

6. Asmens turtas aprašomas jam dalyvaujant. Jeigu asmuo nedalyvauja, turtas aprašomas dalyvaujant kuriam nors iš pilnamečių jo šeimos narių, o jeigu ir šių nėra, – dalyvaujant teismo paskirtam turto saugotojui (administratoriui).

7. Areštuotas turtas perduodamas teismo nuožiūra paskirtam turto saugotojui (administratoriui).

8. Tuo atveju, kai apribojama nuosavybės teisė į pinigines lėšas, esančias bankuose, visos operacijos su jomis nutraukiamos, jei teismo sprendime nenurodyta kitaip.

9. Panaikinus turto areštą ar pratęsus jo terminą, pareigūnas ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo Centrinės hipotekos įstaigos Turto arešto aktų registru pateikia teismo sprendimą panaikinti ar pratęsti turto areštą.

20 straipsnis. Teismo įpareigojimo deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas vykdymas

1. Įpareigojimas deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas – tai reikalavimas pagrįsti turto įsigijimo ir (ar) gautų pajamų teisėtumą.

2. Teismo sprendimas įpareigoti asmenį deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas įsiteisėja nuo teismo sprendimo paskelbimo.

3. Asmuo, nurodytas teismo sprendime, per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo priėmimo dienos, privalo Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Valstybinė mokesčių inspekcija) pateikti:

- 1) gyventojo (šeimos) turto deklaraciją;
- 2) dokumentus, pagrindžiančius per penkerius metus iki teismo įpareigojimo nustatymo įsigytą turtą ir (ar) gautas pajamas.

4. Turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltiniai pagrindžiami įstatymų reikalavimus atitinkančiais sandorius patvirtinančiais dokumentais, kitais juridinę galią turinčiais dokumentais. Sandorius patvirtinančiuose dokumentuose, kituose juridinę galią turinčiuose dokumentuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys nustatyti lėšas išmokėjusio asmens tapatybę.

5. Turto ir (ar) pajamų teisėtumo pagrindimo našta perkeliama asmenims, kuriems skirtas teismo įpareigojimas. Perkėlus pareigą pagrįsti turto ir (ar) pajamų teisėtumą taikomi ne baudžiamieji įrodinėjimo kriterijai, kai turto ir (ar) pajamų kilmės neteisėtumas turi būti įrodomas nepaliekant jokių pagrįstų abejonų, o civiliniai, kai neteisėtai turto ir (ar) pajamų kilmei pagrįsti užtenka įrodyti, kad tokia tikimybė yra didesnė nei tikimybė, kad turto ir (ar) pajamų kilmė teisėta.

6. Pareigūnas pateikia informaciją Valstybinei mokesčių inspekcijai apie teismo priimtą sprendimą – įpareigojimą deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas ir jo įvykdymo terminą, o Valstybinė mokesčių inspekcija per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo įvykdymo dienos (o jo neįvykdžius – nuo įvykdymo termino pabaigos) pagal turimus duomenis pateikia pareigūnui rizikos analizės išvadą dėl turto ir (ar) pajamų pagrįstumo. Jei šioje išvadoje nurodoma, kad turtas ir (ar) pajamos Valstybinės mokesčių inspekcijos turimais duomenimis nepagrįsti, o nepagrįsto turto vertė didesnė kaip 15 000 eurų, pareigūnas inicijuoja nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo procesą.

7. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyto turto ir (ar) pajamų deklaravimas ir pagrindimas vykdomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

21 straipsnis. Nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimas

1. Apygardos teismo pirmininkas ar jo įgaliotas teisėjas, gavęs generalinio prokuroro ar jo įgalioto Generalinės prokuratūros prokuroro motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančio padalinio vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, gali priimti sprendimą dėl nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo, kai asmuo neįvykdo teismo įpareigojimo deklaruoti turtą ir (ar) pajamas arba nors ir įvykdo įpareigojimą deklaruoti, tokia deklaracija nepagrindžia nuosavybės ar patikėjimo ar kitokio pobūdžio teise valdomo, naudojamo,

disponuojamo turto ir (ar) pajamų įgijimo teisėtu būdu. Sprendimas gali būti priimtas bet kuriame apygardos teisme.

2. Šio straipsnio 1 dalyje įtvirtintame teikime nurodoma:

- 1) teikimą pateikusio pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 2) duomenys apie asmenį, kurio turtą ir (ar) pajamas siekiama konfiskuoti, turtą ir (ar) pajamas;
- 3) duomenys ir (ar) motyvai, pagrindžiantys asmens turtą ir (ar) pajamų konfiskavimo būtinumą, siekiamas rezultatas.

3. Sprendimas dėl turto ir (ar) pajamų konfiskavimo įsiteisėja praėjus šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytam apskundimo terminui arba įsiteisėjus galutiniam sprendimui.

4. Konfiskuotas turtas ir (ar) pajamos pereina valstybės nuosavybėn nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo.

5. Įsiteisėjus sprendimui dėl turto ir (ar) pajamų konfiskavimo, pareigūnas vieną sprendimo egzempliorių ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo gavimo išsiunčia (perduoda) Valstybinei mokesčių inspekcijai vykdyti.

6. Konfiskuotas turtas ir (ar) pajamos apskaitomos, saugomos, realizuojamos, panaudojamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

7. Turto ir (ar) pajamų konfiskavimas neužtraukia teistumo ir nesukelia jokių teisinių pasekmių asmeniui ar su juo susijusiems asmenims, išskyrus turto ir (ar) pajamų konfiskavimo faktą.

22 straipsnis. Nepagrįsto turto ir (ar) pajamų konfiskavimo apskundimo tvarka

Teismo sprendimą konfiskuoti nepagrįstą turtą ir (ar) pajamas turi teisę apskųsti asmuo, kurio atžvilgiu priimtas sprendimas, jo advokatas ar teikimą teikęs prokuroras Lietuvos apeliaciniam teismui per 20 kalendorinių dienų nuo sprendimo priėmimo. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

23 straipsnis. Teismo įpareigojimo taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, vykdymas

1. Laikinas apribojimas arba draudimas verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla – teismo draudimas asmeniui vykdyti ūkinę, komercinę, finansinę ar profesinę veiklą (teikti konkrečias paslaugas, vykdyti prekybą, užsiimti draudimo, investicijų valdymo ir konsultavimo veiklomis, sudaryti tam tikrus sandorius juridinio asmens vardu, vadovauti juridiniam asmeniui ar eiti jame tam tikras pareigas arba kompetencijos apribojimas, apriboti licencijos galiojimą ir pan.) tais atvejais, kai

asmuo vykdydamas tam tikrą veiklą kelia ar gali sukelti pavojų ekonomikai, verslo tvarkai, valstybės finansams ar nuosavybei ir (ar) siekti nepagrįstos ekonominės naudos.

2. Teismas, laikinai apribodamas arba uždrausdamas asmeniui verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, konkrečiai nurodo, kokia veikla ar veiklomis yra laikinai apribota arba uždrausta verstis ir šio apribojimo arba draudimo terminą.

24 straipsnis. Teismo įpareigojimo taikyti intensyvią priežiūrą vykdymas

1. Intensyvi priežiūra – teismo sprendimas kontroliuoti asmens judėjimą elektroninėmis stebėjimo priemonėmis.

2. Teismas, skirdamas asmeniui intensyvią priežiūrą, nustato intensyvios priežiūros sąlygas ir terminus.

3. Asmuo, kuriam paskirta intensyvi priežiūra, privalo:

- 1) dėvėti elektroninį stebėjimo įtaisą;
- 2) laikytis nustatytų intensyvios priežiūros sąlygų.

4. Asmeniui, kuriam paskirta intensyvi priežiūra, draudžiama nusiimti, gadinti ar sunaikinti elektroninę stebėjimo priemonę.

5. Intensyvi priežiūra vykdoma Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

TREČIAS SKYRIUS

ORGANIZUOTŲ NUSIKALSTAMŲ GRUPIŲ NARIŲ BENDRADARBIAVIMO SU TEISĖSAUGOS INSTITUCIJOMIS SKATINIMAS

25 straipsnis. Organizuotų nusikalstamų grupių narių bendradarbiavimo su teisėsaugos institucijomis sąlygos ir pagrindai

1. Organizuotos nusikalstamos grupės nariui ar asmeniui, susijusiam su organizuotu nusikalstamumu gali būti suteiktas imunitetas nuo persekiojimo baudžiamąja tvarka už galimai padarytas nusikalstamas veikas, jei šis asmuo reikšmingai slapta bendradarbiavo ar sutiko bendradarbiauti su teisėsaugos institucijomis, atliekant tyrimą ir vykdant baudžiamąjį persekiojimą dėl Sąraše esančių grupių.

2. Reikšmingu slapto bendradarbiavimu laikomas toks bendradarbiavimas, kai asmuo suteikė informaciją apie:

1) sąrašė esančių grupių tapatybę, pobūdį, sudėtį, struktūrą, buvimo vietą ar veiklą;
 2) nusikaltimus, kuriuos padarė ar rengiasi daryti Sąrašė esančios grupės ar jų nariai ir dar bent apie vieną iš žemiau nurodytų aplinkybių:

1) ryšius su kitomis organizuotomis nusikalstamomis grupėmis, įskaitant tarptautinius ryšius;
 2) suteikė kompetentingoms institucijoms realią, konkrečią pagalbą, kuri padėtų nustatyti ir esant pagrindui konfiskuoti iš organizuotų nusikalstamų grupių jų turimą turtą ar nusikalstamu būdu įgytas pajamas.

3. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusio asmens duomenys neatskleidžiami ir įslaptinami Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka

1. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, jeigu jis suteikė 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, nors ir dalyvavo organizuotos nusikalstamos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamose veikose.

2. Reikšmingas slaptas bendradarbiavimas, sąlygos, jų nesilaikymo pasekmės užfiksuojamos raštišku susitarimu tarp tokio asmens ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno.

3. Reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka apygardos teismo pirmininko ar jo įgalioto teisėjo sprendimu pagal generalinio prokuroro ar jo įgalioto Generalinės prokuratūros prokuroro (toliau – įgaliotas prokuroras) motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, kuriais patvirtinamas tokių veiksmų atlikimo būtinumas ir faktinis pagrindas.

4. Konspiracijos tikslais sprendimas dėl atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka gali būti priimtas bet kuriame apygardos teisme.

5. Šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintame teikime nurodoma:

1) teikimą pateikusių organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno vardas, pavardė, pareigos;

2) duomenys apie asmenį, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka;

3) duomenys ir motyvai, kuriais grindžiamas būtinumas atsisakyti asmenį persekioti baudžiamąja tvarka bei siekiamas rezultatas;

4) Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse numatytos nusikalstamos veikos, dėl kurių galimo padarymo (veikimo ar neveikimo) atsisakoma asmenį persekioti baudžiamąja tvarka.

6. Atsisakyti reikšmingai slaptai bendradarbiavusį asmenį persekioti baudžiamąja tvarka galima tik už galimai padarytą baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį ir sunkų tyčinį nusikaltimą.

7. Priėmus sprendimą dėl atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovas arba jo įgaliotas pareigūnas vieną sprendimo egzempliorių ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo gavimo išsiunčia (perduoda) įgaliotam prokurorui.

8. Asmens, kurį pagal šį straipsnį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, nusikaltimu padaryta turtinė žala atlyginama įstatymų nustatyta tvarka.

27 straipsnis. Atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka neskylimo apskundimo tvarka

1. Jeigu 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas teisėjas priima sprendimą atsisakyti sankcionuoti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, teikimą teikiantis įgaliotas prokuroras gali apskųsti sprendimą Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko sprendimas yra galutinis.

2. Asmuo, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, pasirašytinai supažindinamas su teismo sprendimu ir įspėjamas, kad jei nesilaikys jo ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno susitarime nustatytų sąlygų, jis gali būti persekiojamas baudžiamąja tvarka už nusikalstamas veikas, dėl kurių buvo atsisakyta jį persekioti baudžiamąja tvarka.

3. Susitarimo tarp asmens, kurį atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka, ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno, pasirašymo tvarką ir turinį nustato organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos, suderinusios su generaliniu prokuroru.

28 straipsnis. Atsisakymo asmenį persekioti baudžiamąja tvarka panaikinimo tvarka

1. Jei nustatoma, kad asmuo, kurį atsisakyta persekioti baudžiamąja tvarka, nesilaiko jo ir organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno susitarime nustatytų sąlygų, jo atžvilgiu inicijuojamas atsisakymo persekioti baudžiamąja tvarka panaikinimas.

2. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka panaikinamas apygardos teismo pirmininko, jo įgalioto teisėjo ar galutinį sprendimą priėmusio teismo nutartimi pagal įgalioto

prokuroro motyvuotą teikimą, parengtą pagal organizuoto nusikalstamumo kontrolę įgyvendinančios institucijos vadovo ar jo įgalioto pareigūno pateiktus duomenis, kuriais patvirtinamas tokių veiksmų atlikimo būtinumas ir faktinis pagrindas.

3. Asmuo turi teisę apskūsti apygardos teismo pirmininko ar jo įgalioto teisėjo nutartį, kuria panaikinamas atsisakymas jį persekioti baudžiamąja tvarka. Apygardos teismo pirmininko įgalioto teisėjo nutartis skundžiama apygardos teismo pirmininkui. Kai nutartį panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka priima apygardos teismo pirmininkas, ši nutartis gali būti skundžiama Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

4. Panaikinus sprendimą, kuriuo atsisakyta asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, Generalinė prokuratūra sprendžia klausimą dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo.

5. Jeigu 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas teisėjas priima sprendimą atsisakyti panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, teikimą teikiantis įgaliotas prokuroras gali apskūsti apygardos teismo pirmininko įgalioto teisėjo sprendimą apygardos teismo pirmininkui. Kai sprendimą panaikinti atsisakymą asmenį persekioti baudžiamąja tvarka priima apygardos teismo pirmininkas, šis sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui. Lietuvos apeliacinio teismo sprendimas yra galutinis.

KETVIRTAS SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2016 m. gruodžio 31 d. patvirtina šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

30 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam įstatymui, netenka galios:

- 1) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymas Nr. VIII-353;
- 2) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymo pakeitimo įstatymas Nr. IX-392;
- 3) Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo 4 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. IX-1486.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
STRATEGINĘ REIKŠMĘ NACIONALINIAM SAUGUMUI TURINČIŲ ĮMONIŲ IR
ĮRENGINIŲ BEI KITŲ NACIONALINIAM SAUGUMUI UŽTIKRINTI SVARBIŲ ĮMONIŲ
ĮSTATYMO NR. IX-1132 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 5 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) asmeniui taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
STRATEGINĘ REIKŠMĘ NACIONALINIAM SAUGUMUI TURINČIŲ ĮMONIŲ IR
ĮRENGINIŲ BEI KITŲ NACIONALINIAM SAUGUMUI UŽTIKRINTI SVARBIŲ ĮMONIŲ
ĮSTATYMO NR. IX-1132 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti įstatymo 6 straipsnio 5 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) asmeniui taikomos ~~preveninės poveikio~~ **organizuoto nusikalstamumo kontrolės** priemonės pagal Lietuvos Respublikos **organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės** įstatymą.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SPROGMENŲ APYVARTOS KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. IX-1315
7 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai ar per pastaruosius penkerius metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo kontrolės įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SPROGMENŲ APYVARTOS KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. IX-1315
7 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai ar per pastaruosius penkerius metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO ĮSTATYMO
NR. X-296 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) smurtinio nusikaltimo padarymo metu nukentėjusiam asmeniui buvo taikomi teismo įpareigojimai pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SMURTINIAIS NUSIKALTIM AIS PADARYTOS ŽALOS KOMPENS AVIMO ĮSTATYMO
NR. X-296 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) smurtinio nusikaltimo padarymo metu nukentėjusiam asmeniui buvo taikomi teismo įpareigojimai pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
RADIACINĖS SAUGOS ĮSTATYMO VIII-1019 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) neskirti konkretaus asmens, atsakingo už I, II, III pavojingumo kategorijų uždarujų jonizuojančiosios spinduliuotės šaltinių fizinę saugą, ir nepriimti tokio asmens į darbą vežti I, II, III pavojingumo kategorijų uždaruosius jonizuojančiosios spinduliuotės šaltinius, jeigu šiam asmeniui nėra suėję 18 metų, šis asmuo turi neišnykusį arba nepanaikintą teistumą už sunkius ir labai sunkius nusikaltimus arba nusikaltimus nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, visuomenės saugumui, susijusius su disponavimu ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, sprogstamosiomis ar radioaktyviosiomis medžiagomis arba karine įranga, ar kuriam taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, ar yra kitų aplinkybių, dėl kurių Policijos departamentu prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ar Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento vertinimu asmuo negalėtų dirbti šio darbo, serga ligomis, dėl kurių negalėtų dirbti šio darbo, yra įrašytas į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos, prižiūrimas dėl psichikos ligos ar sutrikimo, įtrauktas į Neveiksnių ir ribotai veikusių asmenų registrą;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
RADIACINĖS SAUGOS ĮSTATYMO VIII-1019 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) neskirti konkretaus asmens, atsakingo už I, II, III pavojingumo kategorijų uždarujų jonizuojančiosios spinduliuotės šaltinių fizinę saugą, ir nepriimti tokio asmens į darbą vežti I, II, III pavojingumo kategorijų uždaruosius jonizuojančiosios spinduliuotės šaltinius, jeigu šiam asmeniui nėra suėję 18 metų, šis asmuo turi neišnykusį arba nepanaikintą teistumą už sunkius ir labai sunkius nusikaltimus arba nusikaltimus nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, visuomenės saugumui, susijusius su disponavimu ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, sprogstamosiomis ar radioaktyviosiomis medžiagomis arba karine įranga, ar kuriam taikomos ~~prevencinio poveikio~~ **organizuoto nusikalstamumo kontrolės** priemonės pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, ar yra kitų aplinkybių, dėl kurių Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ar Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento vertinimu asmuo negalėtų dirbti šio darbo, serga ligomis, dėl kurių negalėtų dirbti šio darbo, yra įrašytas į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos, prižiūrimas dėl psichikos ligos ar sutrikimo, įtrauktas į Neveiksnių ir ribotai veikusių asmenų registrą;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PLUOŠTINIŲ KANAPIŲ ĮSTATYMO NR. XII-336 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio 1 dalies 3 punkto pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) jam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai, – kol galioja įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PLUOŠTINIŲ KANAPIŲ ĮSTATYMO NR. XII-336 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) jam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai, – kol galioja įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS TARNYBOS IR PASLAPČIŲ NR. VIII-1443
16 IR 35 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti įstatymo 16 straipsnio 2 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) palaiko ar per pastaruosius 5 metus palaikė ryšius su asmeniu, turinčiu neišnykusį ar nepanaikintą teistumą už nusikalstamą veiką, padarytą organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo, arba asmeniu, kuriam taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, jeigu tokių ryšių palaikymas kelia grėsmę patikėtos įslaptintos informacijos saugumui;“.

2 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti įstatymo 35 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) juridinio asmens verslo ryšiai, juridinio asmens dalyvių, turinčių ne mažiau kaip 1/3 balsų dalyvių susirinkime, juridinio asmens vadovo, juridinio asmens valdymo organo narių, vyriausiojo buhalterio arba buhalterinę apskaitą tvarkančio struktūrinio padalinio vadovo ar buhalterinę apskaitą tvarkančio subjekto (asmens) ryšiai su asmenimis, turinčiais teistumą už nusikalstamas veikas, padarytas organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo, arba asmenimis, kuriems taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, ryšiai su užsienio valstybių specialiosiomis tarnybomis, kurių veikla yra priešiška Lietuvos valstybės interesams;“.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS TARNYBOS IR PASLAPČIŲ NR. VIII-1443
16 IR 35 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti įstatymo 16 straipsnio 2 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) palaiko ar per pastaruosius 5 metus palaikė ryšius su asmeniu, turinčiu neišnykusį ar nepanaikintą teistumą už nusikalstamą veiką, padarytą organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo, arba asmeniu, kuriam taikomos ~~prevencinio poveikio~~ **organizuoto nusikalstamumo kontrolės** priemonės pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymą, jeigu tokių ryšių palaikymas kelia grėsmę patikėtos įslaptintos informacijos saugumui;“.

2 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti įstatymo 35 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) juridinio asmens verslo ryšiai, juridinio asmens dalyvių, turinčių ne mažiau kaip 1/3 balsų dalyvių susirinkime, juridinio asmens vadovo, juridinio asmens valdymo organo narių, vyriausiojo buhalterio arba buhalterinę apskaitą tvarkančio struktūrinio padalinio vadovo ar buhalterinę apskaitą tvarkančio subjekto (asmens) ryšiai su asmenimis, turinčiais teistumą už nusikalstamas veikas, padarytas organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo, arba asmenimis, kuriems taikomos ~~prevencinio poveikio~~ **organizuoto nusikalstamumo kontrolės** priemonės pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymą, ryšiai su užsienio valstybių specialiosiomis tarnybomis, kurių veikla yra priešiška Lietuvos valstybės interesams;“.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
NARKOTINIŲ IR PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ PIRMTAKŲ (PREKURSORIŲ)
KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. VIII-1207 3¹ STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 3¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) asmuo, kuriam per pastaruosius vienus metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai, – kol galioja įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
NARKOTINIŲ IR PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ PIRMTAKŲ (PREKURSORIŲ)
KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. VIII-1207 3¹ STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 3¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) asmuo, kuriam per pastaruosius vienus metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymo nustatyta tvarka skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai, – kol galioja įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRIMINALINĖS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. XI-2234 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Papildyti 8 straipsnio 1 dalį nauju 5 punktu:

„5) Taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

Projekto
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRIMINALINĖS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. XI-2234 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Papildyti 8 straipsnio 1 dalį nauju 5 punktu:

„5) Taikomos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KORUPCIJOS PREVENCIJOS ĮSTATYMO NR. IX-904 9 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir išdėstyti taip:

„4) asmens atžvilgiu taikomas ar taikytas organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia

Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KORUPCIJOS PREVENCIJOS ĮSTATYMO NR. IX-904 9 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas.

Pakeisti 9 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) asmens atžvilgiu taikomas ar taikytas organizuoto nusikalstamumo užkardymo **kontrolės priemonės** pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės įstatymą**“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ TURTO DEKLARAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1338 PAPILDYMO ⁷³ STRAIPSNIU IR ĮSTATYMO 1, 2, 3, 4, 5, 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis Įstatymas nustato gyventojams nuosavybės teise priklausančio turto ir turimų piniginių lėšų (toliau – turtas) deklaravimą, taip pat turto (įskaitant gautas pajamas) deklaravimą, aukojant politinėms partijoms ar politinės kampanijos dalyviams, kreipiantis dėl piniginės socialinės paramos skyrimo arba valstybės paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti gavimo, vykdamas teismo įpareigojimą deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Papildyti 2 straipsnio 1 dalį nauju 38 punktu:

„38) asmenys, teismo sprendimu įpareigoti deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnį 5 dalį ir ją dalį išdėstyti taip:

„5. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 24, 27, 28, 37 ir 38 punktuose nurodyti gyventojai deklaruoja ir gautas pajamas.“

2. Papildyti 3 straipsnį 6 dalimi ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 38 punkte nurodyti gyventojai deklaruoja šį savo turimą turtą:

- 1) nekilnojamąjį daiktą, įskaitant nebaigtą statyti statinį;
- 2) kilnojamąjį daiktą, jeigu šios rūšies daiktui pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus privaloma teisinė registracija;
- 3) lėšas, turimas bankuose ir kitose kredito įstaigose ir ne bankuose ir kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 4) pasiskolintas ir negrąžintas lėšas, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 5) paskolintas ir nesusigrąžintas lėšas, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 6) meno kūrinius, brangakmenius, juvelyrinius dirbinius, tauriuosius metalus, jeigu jų bendra vertė viršija 1 500 eurų;
- 7) vertybinius popierius, jeigu jų bendra vertė viršija 1 500 eurų.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Turto įsigijimo šaltinių pagrindimas“

2. Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Mokesčio administratorius turi teisę duoti gyventojui privalomą vykdyti nurodymą pagrįsti turto (išskyrus turtą, kurio įsigijimo šaltinius nuolatinis Lietuvos gyventojas jau buvo pagrindęs deklaruodamas šį turtą pagal kitus teisės aktus) įsigijimo šaltinius.“

3. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Turto įsigijimo šaltiniai, vietos mokesčio administratoriui pareikalavus, pagrindžiami įstatymų reikalavimus atitinkančiais sandorius patvirtinančiais dokumentais, kitais juridinę galią turinčiais dokumentais arba trečiųjų asmenų rašytiniais patvirtinimais. Sandorius patvirtinančiuose dokumentuose, kituose juridinę galią turinčiuose dokumentuose arba trečiųjų asmenų rašytiniuose patvirtinimuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys nustatyti lėšas išmokėjusio asmens tapatybę.“

4. Papildyti 4 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 38 punkte nurodyti asmenys teismo sprendime nurodytu laikotarpiu turėtų turtą ir (ar) gautas pajamas pagrindžia Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

5 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Deklaracija pateikiama kasmet iki kalendorinių metų, einančių po tų kalendorinių metų, už kuriuos deklaruojamas turimas turtas, gegužės 1 dienos, išskyrus šio Įstatymo 6, 7, 7¹, 7² ir 7³ straipsniuose nustatytus atvejus.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 7³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 7³ straipsniu:

„7³ straipsnis. Asmenų, įpareigotų deklaruoti ir pagrįsti turtą ir pajamas pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, turto (įskaitant gautas pajamas) deklaravimas

1. Asmenys savo turėtą (turimą) turtą ir gautas pajamas privalo deklaruoti ir pagrįsti teismui priėmus sprendimą – įpareigojimą asmeniui (susijusiems asmenims) deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.

2. Teismo sprendime nurodytas asmuo privalo deklaruoti teismo sprendime nurodytu laikotarpiu turėtą (turimą) turtą ir per tą laikotarpį gautas pajamas, pateikdamas mokesčio administratoriui atitinkamų kalendorinių metų (įskaitant einamųjų kalendorinių metų) deklaraciją. Pateikiamas teismo sprendime nurodyto laikotarpio kiekvienų kalendorinių metų vienas Metinės gyventojo (šeimos) turto deklaracijos egzempliorius. Asmens pageidavimu gali būti pateikiami du deklaracijos egzemplioriai. Vienas iš jų su žyma, kad deklaracija yra pateikta, grąžinamas ją pateikusiam asmeniui.

3. Teismui priėmus sprendimą – įpareigojimą asmeniui deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas, jame nurodytas asmuo (asmenys) atitinkamo laikotarpio deklaraciją (deklaracijas) pateikti privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Per šį terminą turi būti pateikti ir turto įsigijimą ir (ar) pajamų gavimą pagrindžiantys įstatymų reikalavimus atitinkantys sandorių dokumentai bei kiti juridinę galią turintys dokumentai.

4. Asmenys, šio Įstatymo nustatyta tvarka deklaravę teismo sprendime nurodyto laikotarpio kalendorinių metų gruodžio 31 dieną turimą turtą ir pajamas, pakartotinai teikti tų metų deklaracijos neprivalo, išskyrus atvejus, kai pateiktoje deklaracijoje nurodytas ne visas turtas ir (ar) gautos pajamos. Apie tai, kad atitinkamų kalendorinių metų deklaracija dėl šios priežasties nebus teikiama, teismo sprendime nurodytas asmuo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos privalo pranešti savo gyvenamosios vietos mokesčio administratoriui.

5. Deklaracija turi būti pateikta ir tuo atveju, jeigu teismo sprendime nurodytas asmuo atitinkamų kalendorinių metų gruodžio 31 dieną neturėjo deklaruotino šio Įstatymo 3 straipsnio 6 dalyje nurodyto turto ir (ar) tais metais pajamų negavo.“

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1-23, 26, 29-38 punktuose nurodyti turtą deklaruoti privalantys gyventojai, vengiantys pateikti deklaracijas laiku arba iš viso jų nepateikę, taip pat šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 24, 28 ir 38 punktuose nurodyti turtą deklaruoti privalantys gyventojai, neteisingai nurodę duomenis, atsako administracine ar baudžiamąja tvarka.“.

7 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYVENTOJŲ TURTO DEKLARAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1338 PAPILDYMO ⁷
STRAIPSNIU IR ĮSTATYMO 1, 2, 3, 4, 5, 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis Įstatymas nustato gyventojams nuosavybės teise priklausančio turto ir turimų piniginių lėšų (toliau – turtas) deklaravimą, taip pat turto (įskaitant gautas pajamas) deklaravimą, aukojant politinėms partijoms ar politinės kampanijos dalyviams, kreipiantis dėl piniginės socialinės paramos skyrimo arba valstybės paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti gavimo, **vykdant teismo įpareigojimą deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.**“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Papildyti 2 straipsnio 1 dalį nauju 38 punktu:

„38) asmenys, teismo sprendimu įpareigoti deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnį 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 24, 27, 28, ~~ir~~ 37 ir 38 punktuose nurodyti gyventojai deklaruoja ir gautas pajamas.“

2. Papildyti 3 straipsnį 6 dalimi ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 38 punkte nurodyti gyventojai deklaruoja šį savo turimą turtą:

- 1) nekilnojamąjį daiktą, įskaitant nebaigtą statyti statinį;
- 2) kilnojamąjį daiktą, jeigu šios rūšies daiktui pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus privaloma teisinė registracija;
- 3) lėšas, turimas bankuose ir kitose kredito įstaigose ir ne bankuose ir kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 4) pasiskolintas ir negražintas lėšas, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 5) paskolintas ir nesusigražintas lėšas, jeigu jų bendra suma viršija 1 500 eurų;
- 6) meno kūrinius, brangakmenius, juvelyrinius dirbinius, tauriuosius metalus, jeigu jų bendra vertė viršija 1 500 eurų;
- 7) vertybinius popierius, jeigu jų bendra vertė viršija 1 500 eurų.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. **Deklaruoto turto Turto įsigijimo šaltinių pagrindimas**“

2. Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vietos mokesčio Mokesčio administratorius turi teisę duoti gyventojui privalomą vykdyti nurodymą pagrįsti deklaruoto turto (išskyrus turtą, kurio įsigijimo šaltinius nuolatinis Lietuvos gyventojas jau buvo pagrindęs deklaruodamas šį turtą pagal kitus teisės aktus) įsigijimo šaltinius.“

3. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Deklaruoto turto Turto įsigijimo šaltiniai, vietos mokesčio administratoriui pareikalavus, pagrindžiami įstatymų reikalavimus atitinkančiais sandorius patvirtinančiais dokumentais, kitais juridinę galią turinčiais dokumentais arba trečiųjų asmenų rašytiniais patvirtinimais. Sandorius patvirtinančiuose dokumentuose, kituose juridinę galią turinčiuose dokumentuose arba trečiųjų asmenų rašytiniuose patvirtinimuose turi būti nurodyti duomenys, leidžiantys nustatyti lėšas išmokėjusio asmens tapatybę.“

4. Papildyti 4 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 38 punkte nurodyti asmenys teismo sprendime nurodytu laikotarpiu turėtų turtą ir (ar) gautas pajamas pagrindžia Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

5 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Deklaracija pateikiama kasmet iki kalendorinių metų, einančių po tų kalendorinių metų, už kuriuos deklaruojamas turimas turtas, gegužės 1 dienos, išskyrus šio Įstatymo 6, 7, 7¹, ir 7² ir 7³ straipsniuose nustatytus atvejus.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 7³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 7³ straipsniu:

„7³ straipsnis. Asmenų, įpareigotų deklaruoti ir pagrįsti turtą ir pajamas pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, turto (įskaitant gautas pajamas) deklaravimas

1. Asmenys savo turėtą (turimą) turtą ir gautas pajamas privalo deklaruoti ir pagrįsti teismui priėmus sprendimą – įpareigojimą asmeniui (susijusiems asmenims) deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą.

2. Teismo sprendime nurodytas asmuo privalo deklaruoti teismo sprendime nurodytu laikotarpiu turėtą (turimą) turtą ir per tą laikotarpį gautas pajamas, pateikdamas mokesčio administratoriui atitinkamų kalendorinių metų (įskaitant einamųjų kalendorinių metų) deklaraciją. Pateikiamas teismo sprendime nurodyto laikotarpio kiekvienų kalendorinių metų vienas Metinės gyventojo (šeimos) turto deklaracijos egzempliorius. Asmens pageidavimu gali būti pateikiami du deklaracijos egzemplioriai. Vienas iš jų su žyma, kad deklaracija yra pateikta, gražinamas ją pateikusiam asmeniui.

3. Teismui priėmus sprendimą – įpareigojimą asmeniui deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas, jame nurodytas asmuo (asmenys) atitinkamo laikotarpio deklaraciją (deklaracijas) pateikti privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Per šį terminą turi būti pateikti ir turto įsigijimą ir (ar) pajamų gavimą pagrindžiantys įstatymų reikalavimus atitinkantys sandorių dokumentai bei kiti juridinę galią turintys dokumentai.

4. Asmenys, šio Įstatymo nustatyta tvarka deklaravę teismo sprendime nurodyto laikotarpio kalendorinių metų gruodžio 31 dieną turimą turtą ir pajamas, pakartotinai teikti tų metų deklaracijos neprivalo, išskyrus atvejus, kai pateiktoje deklaracijoje nurodytas ne visas turtas ir (ar) gautos pajamos. Apie tai, kad atitinkamų kalendorinių metų deklaracija dėl šios priežasties nebus teikiama, teismo sprendime nurodytas asmuo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos privalo pranešti savo gyvenamosios vietos mokesčio administratoriui.

5. Deklaracija turi būti pateikta ir tuo atveju, jeigu teismo sprendime nurodytas asmuo atitinkamų kalendorinių metų gruodžio 31 dieną neturėjo deklaruotino šio Įstatymo 3 straipsnio 6 dalyje nurodyto turto ir (ar) tais metais pajamų negavo.“

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 1-23, 26, 29- 37 **38** punktuose nurodyti turtą deklaruoti privalantys gyventojai, vengiantys pateikti deklaracijas laiku arba iš viso jų nepateikę, taip pat šio Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 24, ~~ir~~ 28 **ir 38** punktuose nurodyti turtą deklaruoti privalantys gyventojai, neteisingai nurodę duomenis, atsako administracine ar baudžiamąja tvarka.“.

7 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIŲ PIROTECHNIKOS PRIEMONIŲ APYVARTOS KONTROLĖS ĮSTATYMO
NR. IX-931 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIŲ PIROTECHNIKOS PRIEMONIŲ APYVARTOS KONTROLĖS ĮSTATYMO
NR. IX-931 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GINKLŲ IR ŠAUDMENŲ KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. IX-705
18 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnio 2 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai ar per pastaruosius penkerius metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo kontrolės įstatymo nustatyta tvarka buvo skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GINKLŲ IR ŠAUDMENŲ KONTROLĖS ĮSTATYMO NR. IX-705
18 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnio 2 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai **ar per pastaruosius penkerius metus Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka buvo skirtas vienas ar keli teismo įpareigojimai;**“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-1007 27 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 27 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Gyventojas, kuris mokesčiniu laikotarpiu buvo įsigijęs verslo liudijimą ar įregistravęs individualią veiklą, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją net tuo atveju, kai individualios veiklos pajamų negavo. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus gyventoją, pageidaujantį gauti piniginę socialinę paramą, taip pat išskyrus atskaitinę gyventojų turto deklaraciją teikiančius Gyventojų turto deklaravimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 26 punkte nurodytus asmenis bei asmenis, teismo sprendimu įpareigotus deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją nepaisydamas šio straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, po kalendorinių metų, už kuriuos teikiama gyventojų turto deklaracija, gegužės 1 dienos privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokesčinį laikotarpį laikydamasis gyventojų turto deklaracijos pateikimo terminų.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Artūras Paulauskas
Arvydas Anušauskas
Darius Petrošius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-1007
27 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 27 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Gyventojas, kuris mokestiniu laikotarpiu buvo įsigijęs verslo liudijimą ar įregistravęs individualią veiklą, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją net tuo atveju, kai individualios veiklos pajamų negavo. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus gyventoją, pageidaujantį gauti piniginę socialinę paramą, taip pat išskyrus atskaitinę gyventojų turto deklaraciją teikiančius Gyventojų turto deklaravimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 22 punkte nurodytus asmenis **bei asmenis, teismo sprendimu įpareigotus deklaruoti ir pagrįsti turtą ir (ar) pajamas pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymą**, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją nepaisydamas šio straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, po kalendorinių metų, už kuriuos teikiama gyventojų turto deklaracija, gegužės 1 dienos privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokestinį laikotarpį laikydamasis gyventojų turto deklaracijos pateikimo terminų.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
AVIACIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-2066 66 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 66 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 66 straipsnio 6 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) jam Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Anušauskas

Petrošius

Artūras Paulauskas
Arvydas

Darius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AVIACIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-2066 66 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 66 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 66 straipsnio 6 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) jam Organizuoto nusikalstamumo užkardymo **ir kontrolės** įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENS IR TURTO SAUGOS ĮSTATYMO NR. IX-2327 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Anušauskas

Petrošius

Artūras Paulauskas
Arvydas

Darius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENS IR TURTO SAUGOS ĮSTATYMO NR. IX-2327 6 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) asmuo, kuriam Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikomi teismo įpareigojimai;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 512 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 512 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 512 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„512 straipsnis. Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatyme numatytos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės – oficialaus perspėjimo – pažeidimas“

2. Pakeisti 512 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikytos organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės – oficialaus perspėjimas – nevykdymas“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia

Seimo nariai

Anušauskas

Petrošius

Artūras Paulauskas
Arvydas

Darius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 512 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 512 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 512 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„512 straipsnis. Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatyme numatytos ~~prevencinių poveikio~~ organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės – oficialaus perspėjimo – pažeidimas“

2. Pakeisti 512 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatyta tvarka taikytos ~~prevencinio poveikio~~ organizuoto nusikalstamumo kontrolės priemonės – oficialaus perspėjimas – nevykdymas“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
BAUDŽIAMOJO KODEKSO PAPILDYMO 32¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Kodekso papildymas 32¹ straipsniu

Papildyti Kodeksą 32¹ straipsniu:

„32¹ straipsnis. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, kai asmuo pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nuostatas aktyviai bendradarbiavo su teisėsaugos institucijomis ir teikė informaciją, turėjusią įtakos vykdant organizuoto nusikalstamumo prevenciją ir kontrolę

1. Asmenį, kuris reikšmingai slapta bendradarbiavo su teisėsaugos institucijomis ir suteikė Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, nors ir dalyvavo organizuotos nusikalstamos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamosiose veiklose, ir jei baudžiamojo įstatymo paskirtis (baudžiamosios teisės priemonėmis ginti žmogaus ir piliečio teises bei laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo nusikalstamų veikų) gali būti pasiekta ir be šio kodekso 1 straipsnio 2 dalies 2 punkte bei 41 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytų priemonių, gali būti atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma asmeniui, kuris pagal šio kodekso 39¹ straipsnį buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veiks, taip pat jei asmuo dalyvavo tyčia nužudant, bei organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo organizatoriui ar vadovui.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Anušauskas

Petrošius

Artūras Paulauskas
Arvydas

Darius

LIETUVOS RESPUBLIKOS
BAUDŽIAMOJO KODEKSO PAPILDYMO 32¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Kodekso papildymas 32¹ straipsniu

Papildyti Kodeksą 32¹ straipsniu:

„32¹ straipsnis. Atsisakymas asmenį persekioti baudžiamąja tvarka, kai asmuo pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nuostatas aktyviai bendradarbiavo su teisėsaugos institucijomis ir teikė informaciją, turėjusią įtakos vykdant organizuoto nusikalstamumo prevenciją ir kontrolę

1. Asmenį, kuris reikšmingai slapta bendradarbiavo su teisėsaugos institucijomis ir suteikė Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, nors ir dalyvavo organizuotos nusikalstamos grupės veikloje ir jos daromose nusikalstamose veikose, ir jei baudžiamojo įstatymo paskirtis (baudžiamosios teisės priemonėmis ginti žmogaus ir piliečio teises bei laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo nusikalstamų veikų) gali būti pasiekta ir be šio kodekso 1 straipsnio 2 dalies 2 punkte bei 41 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytų priemonių, gali būti atsisakoma persekioti baudžiamąja tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma asmeniui, kuris pagal šio kodekso 39¹ straipsnį buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veiks, taip pat jei asmuo dalyvavo tyčia nužudant, bei organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo organizatoriui ar vadovui.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
BAUDŽIAMOJO PROCESO KODEKSO 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Papildyti 3 straipsnio 1 dalį nauju 10 punktu:

„10) asmeniui, kurį atsisakyta persekioti baudžiamąja tvarka Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatytais pagrindais.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai

Anušauskas

Petrošius

Artūras Paulauskas
Arvydas

Darius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
BAUDŽIAMOJO PROCESO KODEKSO 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Papildyti 3 straipsnio 1 dalį nauju 10 punktu:

„10) asmeniui, kurį atsisakyta persekioti baudžiamąja tvarka Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo nustatytais pagrindais.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2017 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-07-16 Nr. (1.36) LT - 904
I 2016-07-11 Nr. 1D-4301(3)

Kopija
Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Teisingumo ministerija, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento patvirtinimo“, 78.1 papunkčio nuostatas, pagal kompetenciją išnagrinėjusi po 2016 m. liepos 12 d. ministerijų atstovų pasitarimo patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 ir su juo susijusių įstatymų projektų Nr. XIIP-4042-XIIP-4059“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), išlaiko 2016 m. liepos 12 d. ministerijų atstovų pasitarime Teisingumo ministerijos atstovo išsakytas (ir Nutarimo projekto derinimo pažymoje nurodytas) pastabas dėl Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto (toliau – Įstatymo projektas).

Teisingumo ministerijos nuomone, Nutarimo projekto derinimo pažymoje nurodyti Vidaus reikalų ministerijos argumentai, kuriais yra grindžiamas nepritarimas Teisingumo ministerijos pastaboms, nėra pakankami, siekiant pateisinti nepagrįstą ir su žmogaus teisių ir laisvių apsaugos principų reikalavimais nesuderinamų nuostatų įtraukimą į Įstatymo projektą. Tai, kad teismas turės diskreciją atsižvelgti į konkrečią situaciją, savaime nėra pagrindas asmenims, net nedarantiems ir neplanuojantiems daryti nusikaltimų (pavyzdžiui, „asmeniui susijusiam su organizuotu nusikalstamumu“), taikyti priemones, skirtas tik pačių pavojingiausių organizuotų nusikalstamų grupių vadovams ir nariams. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekte yra būtina numatyti taikytinų kontrolės priemonių diferencijavimą ir aiškiai nurodyti, kokios priemonės ir koku pagrindu gali būti taikomos organizuotų nusikalstamų grupių vadovams ir nariams, o kokios – asmenims, susijusiems su organizuotu nusikalstamumu. Dėl tų pačių priežasčių Nutarimo projektą pakartotinai siūlome taip pat *papildyti pastaba*, kurioje, vadovaujantis Teisingumo ministerijos 2016 m. gegužės 16 d. rašte

Nr. (1.36.)2T-515 (II dalies 24 pastaba) nurodytais argumentais, būtų nepritariama Įstatymo projekto 23 straipsnyje nurodytam teismo įpareigojimui taikyti laikiną apribojimą arba draudimą verstis ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

Jevgenijus Kuzma (8 5) 266 2884, el. p. jevgenijus.kuzma@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

Originalas nebus siunčiamas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO UŽKARDYMO IR
KONTROLĖS ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4041 IR SU JUO SUSIJUSIŲ
ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ NR. XIIP-4042–XIIP-4059“ PROJEKTO (toliau – Projektas)
(TAP-16-1072; TAIS NR. 16-4440(2))**

2016-06-21 Nr. NV-2003

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas:

1. Projektu teikiamoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės išvadoje dėl Lietuvos Respublikos Seime svarstomų įstatymų projektų pastabas ir pasiūlymus dėl teisinio reguliavimo tobulinimo siūlytume dėstyti iš eilės pagal jų svarbą (t. y. pradedant nuo svarbiausiųjų, o ne nuo teisės technikos pastabų, kaip siūloma Projekto 1.1-1.3 papunkčiuose), atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos rekomendacijas, į kurias pasiūlyta atsižvelgti ir vadovautis rengiant Lietuvos Respublikos Vyriausybės išvadas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. vasario 4 d. pasitarime.

2. Projektu teikiamoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės išvadoje dėl Lietuvos Respublikos Seime svarstomo Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 ir su juo susijusių įstatymų projektų Nr. XIIP-4042–XIIP-4057 Lietuvos Respublikos Vyriausybės poziciją siūloma formuluoti kaip pritarimą šioms teisės aktų projektams, kartu pateikiant siūlymus dėl teisinio reguliavimo tobulinimo. Atsižvelgiant į tai, kad teikiami gausūs teisinio reguliavimo priemonių tobulinimo pasiūlymai dėl įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 iš esmės reiškia kokybiškai naujo teisinio reguliavimo atsiradimą, svarstytina, ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicija formuluojama tinkamai. Kartu pastebėtina, kad Projekto 1 punkte (jei Vyriausybės pozicija nebus keičiama) turėtų būti nurodyta, kad siūlomas tobulinti ne tik įstatymo projektas Nr. XIIP-4041 („įį“), bet ir kiti su juo susiję projektai, pvz., atsižvelgiant į Projekto 1.27 papunktį, kuriame pasisakoma dėl įstatymo projekto Nr. XIIP-4049.

3. Atsižvelgiant į tai, kad Projekte turėtų būti reiškiamos ne abejonės dėl konkrečių Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 nuostatų, tačiau išsakoma argumentais grindžiama Vyriausybės nuomonė, siūlytume sukonkretinti Projekto 1.23 papunktį, įvertinus siūlomo civilinio konfiskavimo instituto siekiamus tikslus, pasirinktas teisinio reguliavimo priemones ir galimas tokio reguliavimo pasekmes.

4. Atkreipiame dėmesį, kad pagal Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 5 straipsnio 4 dalį asmens duomenis, susijusius su asmens teistumu, nusikalstamomis veikomis ar saugumo priemonėmis, vykdant nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, taip pat kitais įstatymų nustatytais atvejais įstatymų nustatyta tvarka gali tvarkyti tik valstybės institucija ar įstaiga. Šiame asmens duomenų teisėto rinkimo kontekste siūlytume įvertinti Projekto 1.11 papunktyje dėstomos pastabos atsisakyti Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 8 straipsnio 6 dalies

pagrįstumą. Kartu, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 5 straipsnio nuostatas, siūlytina įvertinti Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 3 straipsnio 5 punkto reikalingumą (Projekto 1.7 papunktis), prireikus Projektą siūlytina pateikti derinti pagal kompetenciją Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai.

5. Projekto 3 punkte siūloma Lietuvos Respublikos Vyriausybės poziciją formuluoti kaip nepritariamą Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-4059 dėl Projekto 2 punkte nurodytų priežasčių. Atsižvelgiant į tai, kad Projekto 2 punkte nepritarimo priežastys dėstomos tik dėl įstatymo projekto Nr. XIIP-4058, o minėti įstatymų projektai yra susiję, siūlytina Projekto 2 ir 3 punktus apjungti, juose išdėstant bendrą Lietuvos Respublikos Vyriausybės poziciją dėl siūlomo reguliavimo nepagrįstumo.

6. Atkreipiame dėmesį, kad pagal Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 15.2 papunkčio reikalavimus, teikiant nuorodą į kitą teisės aktą, išskyrus įstatymą, (Projekto 1.1, 1.26 papunkčiai) nurodomas teisės aktą priėmusio subjekto (subjektų) pavadinimas (pavadinimai), teisės akto priėmimo data, teisės akto rūšis, teisės aktą priėmusio subjekto (subjektų) suteiktas numeris, visas teisės akto pavadinimas (antraštė).

7. Pažymime, kad Projekto 1.3 papunktyje pateikiama netiksli nuoroda „Įstatymo projekto 2 straipsnio 2 dalyje“, kadangi šioje nuostatoje aptariamos formuluotės „teisės aktų nustatyta tvarka“, „įstatymų nustatyta tvarka“ nėra minimos. Be to, mūsų nuomone, tikslintina Projekto 1.24 papunktyje pateikiama nuoroda į „sprendimus“, pvz., nurodant „Vyriausybės pozicija“.

1-ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Daiva Gubistienė

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016-08-03

Dėl Organizuoto nusikalstamumo užkardymo ir kontrolės įstatymo projekto Nr. XIIP-4041 ir su juo susijusių įstatymų projektų Nr. XIIP-4042-XIIP-4059 (TAP-16-1072)(16-4440(2))

Pranešėjas: Vidaus reikalų ministras T. Žilinskas

Dalyvauja: Vidaus reikalų ministerijos Teisės departamento Teisės aktų projektų vertinimo skyriaus patarėjad D. Cicėnas

Posėdžių rengimo skyriaus
patarėjas

P. Gerasimovič 2016-06-22

Klausimo kuratorius: V.Pavardė, parašas

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2016-06-28</u> (data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>1. Priimti VRM įvertinti TM ir TD pastabas. 2. Patvirtinti projekto mitybų Vyriausybės nustatyme (2016-06-28 28)</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>